

प्रकरण ४ थे

माहिती

दुसऱ्या प्रकरणांत अकरा शाखांच्या वंशावळी दिल्या आहेत. त्यांतील कांहीं व्यक्तींची जी माहिती आम्हांस उपलब्ध झाली, ती, या चौथ्या प्रकरणांत संक्षेपानें दिली आहे. व्यक्तीच्या स्वतंत्र चरित्रांत जशी सविस्तर माहिती देतां येते, तशी या कुलवृत्तान्तांत देणें स्थल-संकोचामुळे शक्य नाहीं. चिरंजीव, राजमान्य राजश्री, श्रीयुत, श्रीमती, सैभाग्यवती इत्यादि उपपदे व्यक्तींच्या मागें जोडलीं नाहीं. व्यक्तीचा निर्देश करतांना क्वचित् एकवचनी प्रयोग केला असून, कांहीं ठिकाणीं वाक्यांतील सर्व शब्द न लिहितां, मुख्य शब्द लिहून वाक्यार्थ सूचित केला आहे. माहिती देतांना शाखा क्रमानें घेतल्या आहेत. आरंभीं शाखेच्या प्रवर्तक पुरुषाचें नांव, राहण्याचीं गांवें, व पूर्वजांनीं संपादन केलेलें वतन हीं देऊन पुढे देवता आणि कुलाचार लिहिला आहे. प्रत्येक व्यक्तीचें नांव ओळीच्या आरंभीं जाड ठशांत दिलें असून, मजकुराचा भाग दुसऱ्या ओळीपासून थोडा आंत घेतला आहे. टोपण किंवा ऊर्फनांव व्यक्तीच्या नांवापुढे घातलें असून पिढीचा आंकडा कंसांत मांडला आहे. * ही खूण केलेल्या व्यक्ति जिवंत होत. एका पिढींतील बंधु, चुलतबंधु यांची माहिती एकत्र देण्याचा क्रम ठेविला नसून, प्रथम ज्येष्ठ बंधूच्या वंशविस्ताराची माहिती क्रमानें विद्यमान पिढीपर्यंत आणून पोचविली आहे; नंतर कनिष्ठ बंधूचा वंशविस्तार घेतला आहे. ज्यांचा वंशविस्तार चार पांच पिढ्या होऊन तो चालू पिढीपर्यंत आला आहे, अशा पुरुषांचीं नवीं 'माहिती', या प्रस्तुत प्रकरणांत अधोरेखित केलीं आहेत. कांहीं व्यक्तींच्या नांवांमध्ये थोडा बदल करून त्यांचा उच्चार किंवा उल्लेख

करतात. (महोदेव, माधव, महादाजी) (बाल, बलवंत, बालाजी, बलाल, बाळकृष्ण, बाळकोबा) (नारायण, नारो) (विश्वनाथ, विसाजी) (केशव, केसो) (अनंत, अंतो) (विष्वल, विठोबा) (कृष्ण, कृष्णाजी) (चिंतामण, चिंतो) (गणेश, गणपति) (मोरेश्वर, मोरो) (रामचंद्र, रामाजी, रामभाऊ) (रघुनाथ, राघो) (रंगनाथ, रंगो) (सिद्धेश्वर, शिदोबा, श्रीधर) जन्म व मृत्यु यांचे आंकडे इसवी सनाचे समजावे. हे आंकडे कांहीं ठिकाणीं अंदाजानें घातले आहेत. शिक्षण, व्यवसाय, व्यासंग, अधिकार यांसंबंधानें लिहिल्यावर भार्या व श्वशुर यांचीं नांवें दिलीं आहेत. अनेक भार्या असल्यास प्रत्येकीचीं अपत्यें कोणतीं हें लिहिलें असून अगदीं अल्पवयांत गेलेल्या अपत्यांचा उछेख केला नाहीं. मुलींच्या नांवांपुढे पिढीचा आंकडा कंसांत घातला असून, त्या कोणांस दिल्या, तें सांगितलें आहे. त्यांचा वंशविस्तार दिला नाहीं. व्यक्तीच्या माहितींत ऐतिहासिक संबंध असल्यास तो समजण्यासाठीं पहिल्या ऐतिहासिक प्रकरणांत वीस व्यक्तींचीं नांवें अकारादि क्रमानें जाड ठशांत छापिलीं आहेत तीं पहावीं. सनदा, ऐतिहासिक पत्रे यांचा संबंध ज्या व्यक्तींशीं येतो, त्या व्यक्तींची माहिती देतांना, ऐतिहासिक प्रकरणांतील क्रमांकांचा उछेख कंसांत ऐ. क. हीं अक्षरे घालून केला आहे.

शाखा १ ली, पूर्वार्ध, १ ते ७ पिढ्या

महादाजी नारायण हा पहिल्या घराण्याचा मूळपुरुष. याला तीन मुलगे; सिद्धेश्वर, सोनो व हरी. यांपैकीं सोनोचा वंश पांचव्या पिढीच्या पुढे वाढला नाहीं. सिद्धेश्वराचें नांव श्रीधर किंवा शिदोबा असेही आढळतें. सिद्धेश्वर आणि हरी या दोघांचा वंशविस्तार चौदाव्या पिढीपर्यंत आला असून

विद्यमान व्यक्तिमध्ये दहाव्या पिढीपासून चौदाव्या पिढी-पर्यंतच्या व्यक्ति आहेत.

गोपाळ बाळाजी (५) यांनी न्यंबकेश्वरच्या लेखांत बाप, आजा व पणजा यांचीं नांवे बळाळ, शिदोबा व महादाबा अशीं दिलीं आहेत. कांहीं ठिकाणीं गोपाळ नाईक, पिते बाळाजी नाईक. आजे शिदोबा. राहणार वेळंदूर-गुहागर असा उल्लेख आढळतो.

मोरेश्वर गोपाळ (६) वेळंदूर-गुहागर येथून कुलाबा जिल्हांत मोहोपाडा येथें आले. नंतर पुणे जिल्हांतील खेड तालुक्यांत वाडे-घोडे येथें कांहीं वर्षे राहिले. तेथे मोठी सावकारी करीत. यांच्याजवळ शिवंदी असे. यांनी वाड्यास श्रीलक्ष्मीनारायणाचे मंदिर, आणि भीमाशंकराच्या पायथ्याशीं भोरागिरी येथे विहीर व चढणीवर अर्ध्या वाटें पाण्याचे टाके बांधिले. यांनी वाडे येथे भिमेला बांधिलेला घाट, गोळे-घाट या नांवानें प्रसिद्ध आहे. वाड्याजवळ शिनोली येथे घोडनदीसही यांनी घाट बांधिला. पुढे पुण्यास शनिवारमारुतीच्या पिछाडीस घर बांधिले व तेथे मुळांबाळांसह राहिले. यांच्या मुळांनी इस्टेटीच्या वांटण्या नाना फडणीसांच्या मध्यस्थीने करून घेतल्या. चासकर बळ-वंतराव जोशी यांची पहिली मुलगी शिऊबाई, ही मोरो गोपाळ यांस दिली. दुसरी मुलगी काशीबाई, ही श्रीमिंत पहिले बाजी-रावसोहब पेशवे यांस, व तिसरी मुलगी खेडचे मनोहर दीक्षित यांस दिली. (ऐ. क्र. २३ व २५)

विसाजी हरी (४) महाजन, घोपावे. हे इ. स. १७६२ मध्ये चार रुपये खटपटे म्हणून घेत असत.

नारो हरी (६) यांचा त्र्यंबकेश्वरचा लेख शक १६५२ मधील आहे. पिते हरी, आजे राघो, वंधु अंताजी व रंगो राहणार वेळंदूर (उपाध्याय फडके, वही १२, पान ५०, शक १६५२ माघ शु. १)

शाखा १ ली, उत्तरार्ध, जातेगांवकर, पांडुरंग रामचंद्र

पहिल्या जातेगांवकर शाखेचा प्रवर्तक पुरुष पांडुरंग रामचंद्र (७). या शाखेतील मंडळींचे सध्यां वास्तव्य त्र्यंबकेश्वर, नाशिक, यावल, जातेगांव, पुणे व मुंबई या ठिकाणीं आहे. यांना नाशिक जिल्हातील जातेगांव हें गांव इनाम आहे. मुख्य दैवत श्रीगोपाळकृष्ण. गोकुळ-अष्टमीचा उत्सव करितात. देवदिवाळीला करंजेश्वरी इत्यादि कोंकणाच्या देवतांना नैवेद्य दाखवितात. मुलांचे लग्न झाल्यावर वणीला सप्तशूळी ढोंगरावर असलेल्या देवीच्या दर्शनासाठीं जावें लागेते. बोडण भरण्याची चाल नाहीं. मंगल कार्यानंतर व मुलगा झाल्यावर गोंधळ घालतात. आधिन महिन्यातील देवीच्या नवरात्रांत अखंड दिवा, जोडमाळ व दहा दिवस सुवासिनीला भोजन असते.

पांडुरंग रामचंद्र (७) इ. स. १७८८ मध्ये विद्यमान असल्याचा उल्लेख आहे. हे शेवटीं ब्रह्मावर्तास पेशव्यांच्या जवळ मुलांसह होते. यांनी वाढळाचे वेळीं, एक जहाज किनाऱ्याला सुरक्षित नेलें; यावढळ जहाजाच्या मालकानें यांना वरीचशी रक्कम दिली. पुढे हे नाशिकास आले व तेथें त्यांनी व्यापार सुरू केला; नाशिक जिल्हातील पेठ तालुका कोळी राजाच्या ताब्यांत होता, या राजाकडे पेशव्यांची पुष्कळ वर्षांची खंडणी येणे राहिली होती, ती खंडणी पेशव्यांचे दरवारीं

यांनी भरून राजाची सुटका केली. या उपकाराबद्दल राजानें
मौजे जातेगांव बुद्रुक व चिंचवडे हीं दोन गांवे, यांस वंश-
परंपरेने इनाम करून दिलीं. जातेगांवचे इनाम अद्यापि चालू
आहे. चिंचवडे हें गांव अब्बल इंग्रजीत खालसा झालें.
नाशिकास आदितवार पेठेंत दरडीवर यांचे घर होते. पेशवाई
अखेर पेंढान्यांनीं दंगा करून यांचे घर जाळून टाकिले.
त्या वेळीं जातेगांवास यांची मंडळी जाऊन राहिली. (ऐ. क.
९ ते १३)

हरी पांडुरंग (८) यांस मौजे भवाडे हा गांव जव्हारचे राजे
पंग शहा यांजकडून इनाम होता. (ऐ. क. २१-२२)

गोपाळ हरी (९) नाशिकास सावकारी करीत. भार्या यशोदा.

वाळकृष्ण गोपाळ (१०) सुखवस्तु. नाशिकास सावकारी करीत.

भार्या जानकी, नाशिकचे तुळपुळे यांची मुलगी. कन्या अंबू(११)

ऋंबक वाळकृष्ण ऊर्फ दादा (११) सुखवस्तु. नाशिकास
सावकारी करीत. पहिली भार्या उमा, ऋंबकेश्वरच्या काळ्यांची
मुलगी. दुसरी भार्या उमा, गणेश नारायण वैशंपायन, नाशिक,
यांची मुलगी. हिची कन्या गोदावरी व पुत्र गोपाळ. गोदावरी
(१२) नथूशास्त्री पाटणकर, ऋंबकेश्वर, यांस दिली. तिसरी
भार्या उमा, दामोदरभटजी जोशी, ऋंबकेश्वर, यांची मुलगी.
हिची कन्या नगी ऊर्फ कृष्णावाई (१२) दामोदर हरी
भागवत, मुंबई यांस दिली.

गोपाळ ऋंबक (१२) जन्म १८८९, मृत्यु १९३५. सुखवस्तु.

नाशिकास सावकारी करीत. जातेगांव या इनाम गांवाची व्यवस्था
पाहत. भार्या यमुना, गणेश नारायण वर्तक, वसई यांची मुलगी.

हरी गोपाळ (१०) जातेगांवीं शेती करीत. भार्या राधा, जनार्दन-पंत परचुरे, नाशिक यांची मुलगी. बयो (११) आप्पाभटजी लेले, पंचवटी यांस दिली.

काशीनाथ हरी (११) जन्म १८५७, मृत्यु १९०२.

खानदेशांत रेविहन्यू खात्यांत नोकर. पहिली भार्या सरस्वती, राघोपंत नातू, नायगांव, जि. नाशिक यांची मुलगी. दुसरी भार्या सरस्वती, मोरेश्वर सदाशिव सोमण, जकातवाडी यांची मुलगी. अंबू (१२) गणेश गोपाळ फाटक, गोंदिया यांस दिली. वारू (१२) सावारचे काशीनाथ विश्वनाथ दिवेकर यांस दिली. वारूबाई या सध्यां मुंबईस म्यु. दवाखान्यांत नस आहेत. सुंदर (१२) पुण्याचे रामकृष्ण वासुदेव भिडे यांस दिली.

कृष्णाजी गोपाळ (१०) जन्म १८४९, मृत्यु १९०२.

खानदेशांत रेविहन्यू खात्यांत नोकर. कांहीं वर्षे स्मार्तांगी ठेविला होता. पहिली भार्या दुर्गा, नारायणराव जोगळेकर, नाशिक यांची मुलगी. हिचा पुत्र वामन व कन्या मथू (११) हीं पंचवटींत दीक्षित जहागीरदार यांजकडे दिली. दुसरी भार्या रखमा, रावजी त्रिंबक थत्ते, कायगांव, यांची मुलगी. हिची कन्या ठळू (११) हरी विठ्ठल केळकर, बडोदें, यांस दिली.

वामन कृष्णाजी (११) जन्म १८७३, मृत्यु १९०६. धुळे

म्युनिसिपालिटींत नोकरी केली. भार्या राधा, धोंडोपंत परचुरे, नंदुरवार यांची मुलगी. मथू (१२) परशराम महादेव गोरे, भुसावळ यांस व द्वारका (१२) यशवंत रामचंद्र जोशी, नाशिक यांस दिली.

धोंडदेव गोपाळ (१०) जन्म १८४५, मृत्यु १८७५. जातेगांव
येथें शेती करीत. भार्या रमा, गोविंदराव जोगळेकर, ऋंबकेश्वर
यांची मुलगी.

***यशवंत धोंडदेव** (११) जन्म १८७४, शिक्षण मैट्रिकपर्यंत,
नाशिक जिल्हांत पी. डब्ल्यू. डी. मध्ये नोकरी, हळीं वास्तव्य
यावल. पहिली भार्या लक्ष्मी, हरी व्यंकटेश फाटक, ताहरावाद,
जि. नाशिक यांची मुलगी. हिचा पुत्र नारायण. दुसरी भार्या लक्ष्मी,
परशुरामपंत खरे, मालेगांव यांची मुलगी. हिचा पुत्र कृष्णाजी.

***नारायण यशवंत** (१२) जन्म १९०९, मैट्रिक, हळीं यावल
म्युनिसिपालिटींत सॅनिटरी इन्स्पेक्टर आहेत. भार्या इंदिरा,
विश्वनाथ नारायण जोशी, विंचूर यांची मुलगी. शांता (१३)
जन्म १९३३, विमल (१३) जन्म १९३५

***कृष्णाजी यशवंत** (१२) जन्म १९१४, बी. ए. (१९३५),
सध्यां मुंबईस एल्एल. बी. चा अभ्यास करीत आहेत.

सदाशिव पांडुरंग (८) वडिलांचे बरोबर पेशव्यांकडे ब्रता-
वर्तास गेले.

काशीनाथ सदाशिव (९) जातेगांवचे इनामदार.

बाळकृष्ण काशीनाथ (१०) भार्या गंगा, नाशिकच्या कानीट-
करांची मुलगी. सई (११) ऋंबकेश्वरच्या दिवेकरांस दिली.

नीळकंठ बाळकृष्ण (११) भार्या गिरिजा (तारा), ऋंबके-
श्वरच्या ओकांची मुलगी.

नारायण नीळकंठ (१२) भार्या मथुरा, बाळकृष्ण पांडुरंग
आगाशे, पुणे यांची मुलगी.

* वाळकृष्ण नारायण (१३) जन्म १९२०, वास्तव्य जातेगांव.

गोविंद वाळकृष्ण (११) भार्या सावित्री, शहापूरचे गोविंद
गणेश जोशी यांची मुलगी.

सदाशिव काशीनाथ (१०) दत्तक गेले.

नारायण सदाशिव (९) मृत्यु ७० व्या वर्षी. ऋंबकेश्वरी
सावकारी करीत. जातेगांवचे इनामदार. दुर्गा (१०) केशव
नारायण गोखले, जलालपूर, जि. नाशिक यांस दिली.

④ विनायक नारायण (१०) वयाच्या ६७ व्या वर्षी १९३५
सालीं मृत्यु. नाशिक जिल्हांत तलाठी होते. भार्या सीता,
ऋंबकेश्वरचे वासुदेव भास्कर दुगुल यांची मुलगी. भिकुताई
(११) वासुदेव विनायक चिपळूणकर, सिन्हर यांस, आणि
विठाताई (११) महादेव अमृत सहस्रबुद्धे, पांढरकवडा, जि.
यवतमाळ यांस दिली.

अनंत विनायक (११) ऋंबकेश्वरीं सुखवस्तु होते, जातेगांवास
व्यापार करीत. विणकाम शिकले होते. मृ. १९२१. भार्या
गंगा, केशव रामचंद्र कानडे, वकील, भुसावळ यांची मुलगी. या
पुण्यास नर्स आहेत. इंदुमती (१२) शिक्षण मॅट्रिकपर्यंत. मैना
(१२) इंग्रजी ६ वी.

* शिवराम अनंत (१२) जन्म १९२०, इंग्रजी सहावी, पुणे.

* पंढरीनाथ विनायक (११) जन्म १९१६, वास्तव्य ऋंबकेश्वर.

४ श्री. संतकृपा मासिनि/फेल्ड २०२२/पु. १८

शाखा २ री, मर्ढेकर, गंगाधर मोरेश्वर

दुसऱ्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष गंगाधर मोरेश्वर (७). या शाखेतील मंडळींचे वास्तव्य सध्यां मुंबई, कल्याण, पुणे, सातारा या ठिकाणी आहे. यांना सातारा जिल्हांत मौजे मर्ढे हा गांव दुमाला म्हणजे पूर्णपैणे इनाम असून जिहें (मजरे गोळेवाडी), कोंढवें, अंगापूर, तांदुळवाडी हीं गांवें जारी म्हणजे कांहीं भाग इनाम आहेत. पुणे जिल्हांतील खेड तालुक्यांत चिखलगांव हा गांव दुमाला इनाम असून ठाणे जिल्हांत कल्याण येथें चार जमिनी व उंवरडे हा गांव दुमाला इनाम आहे. मुख्य देवता श्रीगोपाळकृष्ण असून श्रावणांत जन्माष्टमीस उत्सव करितात. या दिवशीं उपोषण असून नंदादीप लावितात. जाखाय, मानाय, रवळनाथ, गोविंदराज व करंजाई या कोंकणच्या पांच देवतांना थोरल्या दिवाळीला म्हणजे मार्गशीर्ष शुद्ध प्रतिपदेला नेवेद्य घालतात. मुंज, लग्न हीं कार्ये झाल्यावर पंढरपुरास श्रीविष्णुलाच्या दर्शनास जातात.

गंगाधर मोरेश्वर (७) कल्याणास राहून इस्टेटीची व्यवस्था पाहत, व सावकारी करीत. (ऐ. क्र. २४)

शिवराम गंगाधर (८) कल्याणास सावकारी करीत.

पांडुरंग शिवराम (९) कल्याणास देवघेवीचा व्यवहार करीत.

यांनीं वांधिलेल्या घरांत सध्यां कल्याणची गोळे मंडळी राहतात.

भार्या उमा, सहस्रबुद्धे यांची मुलगी. (ऐ. क्र. १५ ते १७)

महादेव गंगाधर (८) पुरंदरे किल्यावर सवाई माधवराव पेशवे यांच्या रक्षणासाठीं नाना फडणीसांनीं यांना ठेविले होतें. (ऐ. क्र. ७, ८)

व्यंकटेश महादेव ऊर्फ दाजीबा (९) मक्त्याच्या मामलती करीत. भूतवाधा नाहींशी करण्याची विद्या उत्तम अवगत होती. हे पेशवाई अखेरचे कवि. यांचें काव्य फार अवाढव्य असून अभंग, साक्या, दिंज्या, पदे, स्लोक इत्यादि अनेक तळेची रचना आहे. यांच्या काव्याच्या सुमारे चाळीस वदा कै. राजवाडे यांनीं ठाणे मराठी—ग्रंथ—संग्रहालयांत ठेविल्या आहेत. यांचें अल्पचरित्र महाराष्ट्र सारस्वत व काव्य-संग्रह यांत आले आहे. भार्या गिरिजा. यांची मुलगी नानासाहेब मंडलिकांस दिली. दाजीबांनीं शेवटीं संन्यास घेतला. सातारा जिल्हांत कृष्णातीरीं बोरखळ येथें यांची समाधि आहे. (ऐ. क्र. १७ ते २०)

माधव व्यंकटेश (१०) हस्ताक्षर उत्तम. नामांकित वैद्य. कांहीं दिवस देवास येथें राजवैद्य. मृत्यु १८७३. गंगू (११) नातू यांजकडे, यमुना (११) ग्वालहेरीस राजवाडे या घराण्यांत, भीमावाई (११) काशीस पटवर्धनांकडे, द्वारका (११) सातान्यास गोखळे घराण्यांत व सखू (११) केळकरांकडे दिली.

बळवंत माधव ऊर्फ बाळाजी महादेव (११) सातारा हायस्कुलांत शिक्षक होते. शेवटीं कल्याण येथें वास्तव्य. वैद्यकी करीत. (ऐ. क्र. २६) भार्या सत्यभामा, माहुलीकर केशव नारायण जोशी यांची मुलगी. मथू. (१२) महादेव राजाराम बोडस, मुंबई यांस दिली. यमू. (१२) पंचनदीचे बापू श्रीपति मोडक यांस दिली.

गोपाळ बळवंत (१२) प्रथम सातान्यास असत. पुढे कल्याणास वास्तव्य. सुखवस्तु. वैद्यकी करीत. भार्या गंगा, सातारचे गोविंद

अनंत गोखले यांची मुलगी. वेणू (१३) गोपाळ हरी गदे,
दादर यांस दिली.

*पांडुरंग गोपाळ (१३) वास्तव्य कल्याण. शिंपीकाम करतात.

*विश्वनाथ गोपाळ (१३) जन्म १८९५, वास्तव्य कल्याण,
मुंबईस बर्माशेल कंपनीत नोकर. पहिली भार्या राधा, गुहागरचे
वासुदेव हरी खरे यांची मुलगी. हिचे पुत्र चिंतामण व मधुसूदन.
दुसरी भार्या शांतावाई, रामचंद्रपंत कोंकणे, तळे, जि. कुलाबा
यांची मुलगी. हिची कन्या सुशीला, जन्म १९३३. तिसरी
भार्या पार्वती, वामनराव गोखले, वाई यांची मुलगी.

*चिंतामण विश्वनाथ (१४) जन्म १९२०, इंग्रजी ५ वी.

*मधुसूदन विश्वनाथ (१४) जन्म १९२५, मराठी चौथी.

*महादेव गोपाळ (१३) जन्म १८९९. वास्तव्य कल्याण.
मुंबईस कस्टमखात्यांत नोकरी. पहिली भार्या कमला, भगवान
बापू लेले, अनगांव यांची मुलगी. दुसरी भार्या लक्ष्मी, रघुनाथ
वामन पाटणकर, त्र्यंबकेश्वर यांची मुलगी. कन्या विमला, (१४)
जन्म १९३३ व पुत्र अनंत.

*अनंत महादेव (१४) जन्म १९३६

*रामचंद्र बळवंत (१२) जन्म १८७०, मॅट्रिक, कल्याण
हायस्कुलांत १५ वर्षे शिक्षक, सध्यां घरची व्यवस्था पाहतात,
सुखवस्तु, वास्तव्य कल्याण. भार्या सीता, औंधेचे गणेश
बाबाजी बापट यांची मुलगी. मनु (१३) कल्याणचे बळवंत
रामचंद्र गोखले यांस दिली.

विठ्ठल माधव (११) सातारच्यास सुखवस्तु, मृत्यु १८८७. भार्या रखमावाई वाठारकर सोहनी यांची मुलगी. काशी (१२) गंगाधर वामन ऊर्फ भाऊसाहेब लेले, पुणे यांस दिली.

वासुदेव विठ्ठल (१२) जन्म १८७१, मृत्यु १९३३. शिक्षण मॅट्रिकपर्यंत, प्रथम पी. डब्ल्यू. डी.मध्यें, नंतर सातारच्या स्वदेशी कमर्शिअल् कंपनींत नोकरी. पुढे हिंदुस्तान कोआपरेटिव्ह इन्शुरन्स सोसायटीचे एजंट. वेस्टर्न इंडिया लाईफ् इन्शुरन्स कंपनीच्या उत्पादकांपैकीं एक होते. या कंपनीचे जनरल एजंट म्हणून पुण्यास अखेरपर्यंत राहिले. भार्या इंदिरा, सातारचे रामचंद्र केशव साठे यांची मुलगी. चंद्रभागा (१३) सदाशिव दत्तात्रेय गोखले, पुणे यांस दिली. कमला (१३) गणेश दत्तात्रेय फाटक, सातारा यांस दिली.

*भालचंद्र वासुदेव (१३) जन्म १८९५, अविवाहित, वास्तव्य पुणे.

*व्यंकटेश वासुदेव (१३) जन्म १८९८. शिक्षण प्रीविहियस-पर्यंत. सातारच्या वेस्टर्न इंडिया विमा कंपनीचे एजंट, वास्तव्य पुणे. भार्या आनंदी, हरी भिकाजी मोने, बेलापूर, जि. ठाणे यांची मुलगी. विठावाई—वेर्बी (१४) जन्म १९३१. कुसुम (१४) जन्म १९३३. लीला (१४) जन्म १९३६

*प्रभाकर व्यंकटेश (१४) जन्म १९३४

*महादेव वासुदेव (१३) जन्म १९०२, शिक्षण इंटरपर्यंत, सातारच्या वेस्टर्न इंडिया विमा कंपनीचे एजंट, वास्तव्य पुणे. पहिली भार्या वाईचे भाऊशास्त्री लेले यांची मुलगी. दुसरी

भार्या विमला, मॅट्रिक (कर्वे युनिवर्सिटी), पुण्याचे विष्णु चिंतामण भिडे यांची मुलगी.

नारायण माधव (११) शिक्षण, एन्ट्रॉन्स एक्जामिनेशन.

मृत्यु १८७३. वास्तव्य सातारा. सुखवस्तु, इनामदार, भार्या लक्ष्मी, गारोडे येथील कृष्णराव महादेव जोशी (मोकाशी) यांची मुलगी.

***गोविंद नारायण (१२)** जन्म १८७१, मॅट्रिक, हायकोर्ट प्रीडिरच्या परीक्षेचा अभ्यास केला. मुंबई म्युनिसिपल कार्पोरेशनमध्यें नोकरी. पेन्शनर, वास्तव्य सातारा. निरनिराळ्या मराठी व इंग्रजी वर्तमानपत्रांत व मासिकांत लेख लिहीत असत. अद्यापि लेखनवाचनाचा व्यवसाय चालू आहे. यांनी ४० वर्षांपूर्वी गोळे कुलाच्या वंशावळी जुळवून इतिहास लिहिण्याचा प्रयत्न केला. पुढे ऐनेकर लक्षण चिंतामण गोळे यांच्या साक्षातें वंशावळींचे तीन कागद छापून ते गोळे मंडळींकडे पाठविले. यांनी प्रस्तुत पुस्तकांतील वंशावळी बारकाईंतें तपासून दुरुस्त करून दिल्या आहेत. भार्या रमा, सखाराम बळाळ काणे (हवालदार), आंजर्ले यांची मुलगी.

***मोरेश्वर गोविंद (१३)** जन्म १८९५, बी. ए., मुंबई म्यु. कार्पोरेशनमध्यें नोकरी. भार्या सरस्वती, कृष्णाजी अनंत जोशी, पाटण, जि. सातारा यांची मुलगी. शकुंतला (प्रमिला) (१४) जन्म १९२९, मराठी दुसरी; तारा (विमल) (१४) जन्म १९३१

***जनार्दन मोरेश्वर (१४)** दुसरें नांव श्रीकृष्ण. जन्म १९२३, इंग्रजी दुसरी.

* दत्तत्रेय मोरेश्वर (१४) जन्म १९२६, मराठी चौथी.

* गंगाधर मोरेश्वर (१४) जन्म १९३३.

शिवराम गोविंद (१३) जन्म १८९३, मृत्यु १९०४.

शाखा ३ री, मर्ढेकर, सदाशिव मोरेश्वर

तिसऱ्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष सदाशिव मोरेश्वर (७). या शाखेतील मंडळी सध्यां मुंबई, पुणे, वाडे, वार्ड, सातारा आणि वर्धा या ठिकाणीं राहतात. यांना सातारा जिल्ह्यांत मैजे मर्ढे हा गांव दुमाला म्हणजे पूर्णपणे इनाम असून जिहें (मजे गोळेवाडी), कोंढवें, अंगापूर, तांदुळवाडी हीं गांवें जारी म्हणजे अंशतः इनाम आहेत. पुणे जिल्ह्यांतील खेड तालुक्यांत चिखलगांव हा गांव दुमाला इनाम असून, ठाणे जिल्ह्यांत कल्याण येथें चार जमिनी व उंचरडे हा गांव दुमाला इनाम आहे. मुख्य देवता श्रीगोपाळकृष्ण. श्रावण महिन्यांत गोकुळअष्टमीचा उत्सव करितात. जन्माष्टमीला उपोषण असून नंदादीप असतो. थोरल्या दिवाळीला करंजेश्वरी, गोविंदराज, रवळनाथ, जाखमाता, मानाय, अंबेजोगाई, आणि वाडेश्वर या सात देवतांना नैवेद्य दाखवितात. मुंज, लग्न झाल्यानंतर पंढरपुरास श्रीविठ्ठलाच्या दर्शनास जाण्याची चाल आहे. मुलाचे लग्न झाल्यावर गोंधळ घालतात. केशव आबाजी यांच्या कुटुंबांत श्रावणांत जन्माष्टमीला उपोषण असते. थोरल्या दिवाळीला करंजेश्वरी, गोविंदराज, जाखमाता, दुर्गादेवी, दत्त, वाडेश्वर, विश्वेश्वर, भागीरथी, वेणीमाधव, काळभैरव व पंचगंगा या देवतांस नैवेद्य दाखवितात. मुलाचे लग्न झाल्यावर गोंधळ घालतात.

सदाशिव मोरेश्वर (७) सुखवस्तु, इनामदार, पुणे. (ऐ. क्र. २४)

जनार्दन सदाशिव (८) सुखवस्तु, पालखीपदस्थ, वांडे येथे
पंचवीस घोडेस्वार पदरी असत. (ऐ. क्र. २४) पहिली भार्या.
भागीरथी. हिचे पुत्र गोविंद व बळवंत. दुसरी भार्या भागीरथी.
हिला चार पुत्र. विठ्ठल (अण्णा), रामचंद्र (भाऊ), लक्ष्मण
(नाना), हरी (बापू). कन्या ताई (९), जांभूळपाडचे
पटवर्धन यांस दिली.

बळवंत जनार्दन (९) वास्तव्य पुणे. देवधर्माच्या मार्गीत असत.
भार्या सत्यभामा.

आबाजी बळवंत (१०) जन्म १८४५, मृत्यु १९११. यांचे
दुसरे नांव गंगाधर असें होते परंतु हें मुळींच प्रचलित नव्हते.
सातारा जिल्हांत विटे येथे वकील. यांनीं गोळे घराण्यांच्या
वंशावळी तयार करण्याचे कामीं परिश्रम केले होते. आर्य-
वैद्यकाचीं औषधे घरीं तयार करून धर्मार्थ देत असत. दत्तो-
पासक. पहिली भार्या लक्ष्मी, आपें, जिल्हा कुलाबा येथील.
दुसरी भार्या दुर्गा, पनवेलच्या आपव्यांची मुलगी. हिला तीन
कन्या. मथू (माई) (११), वाईचे सीताराम बापू पाटणकर यांस;
द्वारका (११), तासगांवचे आप्पासाहेब फडके यांस; आणि गोदू,
(११) पुण्याचे गोविंद काशीनाथ दातार यांस दिली. तिसरी
भार्या पार्वती, पुण्याचे गणपतराव भिडे यांची मुलगी. हिचे पुत्र
विनायक, दत्तात्रेय व केशव.

विनायक आबाजी (११) जन्म १८७४, मृत्यु १९३६.
पुण्यास सरकारी सॅनिटरी एंजिनिअरचे ऑफिसांत ड्राफ्ट्समन्.

पेनशन घेतल्यावर पांच वर्षांनीं वाई येथें मृत्यु. पहिली भार्या रमा, वाईचे रघुनाथभट दादा साठे यांची मुलगी. दुसरी भार्या लक्ष्मी, गंगाघर अनंत निदसुरे, वाई, यांची मुलगी. हिला दोन पुत्र. पुंडरीकाक्ष व नारायण आणि ४ कन्या. बनी (१२) डॉ. महोदेव काशीनाथ काणे, पुणे, यांस. दुर्गा (माई) (१२) शंकर पांडुरंग गोखले, वकील, सातारा, यांस, आणि सुंदरी (१२) एकनाथ श्रीपाद आपटे, वकील, सातारा, यांस दिली. शकुंतला (१२) जन्म १९२१.

* पुंडरीकाक्ष विनायक (१२) जन्म १९१० वी. एस्सी. १९३१, फर्स्टक्लास मिळाला व त्यासालीं पुण्याच्या एस. पी. कॉलेजचे विद्यार्थ्यांत नंबर पहिला. वी. टी. ची पदवी १९३६ मध्ये घेतली. सध्यां साताराच्या कन्याशाळेत शिक्षक आहेत. भार्या आनंदी, रघुनाथ सत्ताराम अभ्यंकर यांची मुलगी. मीनाक्षी (१३) जन्म १९३६

* नारायण विनायक (१२) जन्म १९१९. मॅट्रिक विद्यार्थी, वाई दत्तात्रेय आबाजी (११) जन्म १८७७, मृत्यु १९२७. पी. इब्लू. डी. मध्ये मधून मधून नोकरी करीत. वंधु केशवराव यांचेकडे सहकुटुंब असत. मृत्यु तासगांव येथें. पहिली भार्या अन्नपूर्णा, पुण्याचे आण्णासाहेब जोशी यांची मुलगी, हिचा पुत्र वामन. दुसरी भार्या अन्नपूर्णा, वाईचे गोविंदराव गोखले यांची मुलगी.

* वामन दत्तात्रेय ऊर्फ वापू (१२) जन्म १९००, अविवाहित. पंढरीचे वारकरी. आळंदीस दरवर्षीं वारकन्यांस भोजन घालतात.

*केशव आबाजी (११) जन्म १८८३. शिक्षण प्रीविहयसपर्यंत.

पोलीस ट्रॅनिंगस्कूलची परीक्षा पास. १९३३ सालीं पोलीस इन्स्पेक्टर असतांना सेवानिवृत्त झाले. सध्यां वास्तव्य पुणे. स्वतः घरीं सुगंधी तेलें व अन्तरें तयार करतात. काशिमी केशराचे विक्रेते असून पोलीसकामासंबंधांने सळ्ठा देतात. धार्मिक प्रवृत्ति, श्रीदत्ताचे उपासक आहेत. औंदुवरास रोज सायंकाळीं धूपारतीचे वेळीं नैवेद्याची योजना केली आहे. भार्या राधा, पुण्याचे राववहावूर नारायण विष्णु वर्वे यांची मुलगी. कमळा (१२) पाली-भोरचे डॉ. कृष्णाजी हरी कुंटे यांस. येसू (१२) भडगांवचे डॉ. प्रभाकर शंकर परचुरे यांस आणि कुसुम (१२) अलिबागेस दत्तात्रेय कृष्ण जोशी यांस दिली. तारा (१२) जन्म १९२९, मराठी तिसरी. शकुंतला (१२) जन्म १९३३.

*श्रीकृष्ण केशव (१२) जन्म १९२२, विद्यार्थी, इंग्रजी पांचवी.

रामकृष्ण वळवंत (१०) अविवाहित. वडील वंधु आबाजी वळवंत यांचे पाशीं असत. सुमारे ५० व्या वर्षीं मृत्यु.

गणेश वळवंत (१०) पुण्यास शाळामास्तर, सुखवस्तु. साठाव्या वर्षीं मृत्यु. भार्या सरस्वती, माहुलीचे जनार्दनभटजी गोडबोले यांची मुलगी. अंबू (११) रामचंद्र गोपाळ गोखले, सासवड यांस; येसू (११) माहुलीचे वीरेश्वर पंत चिपळूणकर यांस. यमू (११) पुण्याचे विष्णु वळवंत दातार यांस; आणि वेणू (११) विष्णु गोपाळ थत्ते, पुणे यांस दिली.

*वासुदेव गणेश (११) शिक्षण मॅट्रिकपर्यंत. जी. आय. पी. रेल्वेत ऑफिट् इन्स्पेक्टर. भार्या रमा, येवल्याचे केशव वामन भट, वकील, यांची मुलगी. गंगू (१२) जन्म सन १९३१.

नारायण वळवंत (१०) डेक्कन कॉलेजांत शिकत असतांना मृत्यु. भार्या बालूताई, सातारच्या अभ्यंकरांची मुलगी.

विठ्ठल जनाईन (९) भार्या रुक्मिणी

विष्णु विठ्ठल (१०) रेल्वेत सागरला स्टेशनमास्तर होते. १९११ सालीं सदुसंष्टाव्या वर्षीं मृत्यु. भार्या लक्ष्मी, वाईचे दामोदर वासुदेव नातू यांची मुलगी. नागूताई (११) केडगांवचे पुरुषोत्तम व्यंकटेश देवधर यांस दिली.

***शंकर विष्णु** (११) जन्म १८७९, मिलिटरीखात्यांत डॉक्टर. १९२० मध्यें ऑर्डर ऑफ ब्रिटिश इंडिया सेकंडक्लास 'बहादूर' ही पदवी मिळाली. १९३० मध्यें ऑनररी लेफ्टनंट झाले. १९३२ मध्यें पेन्शन घेतलें. पुण्यास सुखवस्तु. धार्मिक प्रवृत्ति. भार्या पार्वती, बडोद्याचे विनायक दत्तात्रेय घारपुरे यांची मुलगी.

***श्रीपाद शंकर** (१२) जन्म १९१२, वी. एस्सी. सध्यां एम. एस्सी. चा अभ्यास करीत आहेत.

***विद्याधर शंकर** (१२) जन्म १९२३, इंग्रजी तिसरी.

गोपाळ विष्णु (११) विद्यार्थीदर्शेत मृत्यु.

नारायण विष्णु (११) विद्यार्थीदर्शेत मृत्यु.

महादेव विठ्ठल (१०) जी. आयू. पी. रेल्वेत नोकर. १८७५ च्या सुमारास रेल्वेतील अपघातानें मृत्यु. अविवाहित.

पुरुषोत्तम विठ्ठल (१०) जन्म १८५२, मृत्यु १८९९. शरीर-संपत्ति सुहृद. प्रथम मध्यप्रांतांत आर्वीस नंतर खांडव्यास वकील. भार्या गंगूताई (सत्यभामा) पुण्याचे गोविंद चिंतामण देवधर यांची मुलगी. द्वारका (११) हरी विठ्ठल काणे, वकील,

वर्धी यांस दिली. कुशी (११) नागपुरास डॉ. कृष्णाजी केशव चितळे यांस व काशी (११) दामोदर बापूजी आगांशे, वाई यांस दिली.

***सावळाराम पुरुषोत्तम** (११) जन्म १८८९, वी. ए., इल्लॅल. वी.

(अलाहाबाद) वर्ध्यास वकिली करतात. यांचें व धाकव्या वंधूचें शिक्षण वर्ध्याचे कै. रावबहादूर खरे वकील यांच्या देखरेखीखालीं झालें. भार्या जानकी, उमरावतीचे बापुराव बाळकृष्ण बापट यांची मुलगी.

***जनार्दन पुरुषोत्तम** (११) जन्म १८९९, एम्. वी. वी. एस्.

डॉक्टर. वर्ध्यास द्वाखाना आहे. भार्या रमा, दक्षिण हैद्राबादचे चिंतामण बाळकृष्ण जोशी यांची मुलगी. सिंधू (१२) जन्म १९२६. इंदू (१२) जन्म १९२९. प्रभिला (१२) जन्म १९३१

***मधुकर जनार्दन** (१२) जन्म १९३३

रामचंद्र जनार्दन (९) पुण्यास सुखवस्तु. इनामदार. भार्या जानकी, नानामहाराज साखरे (जोशी) यांची मुलगी. कृष्णावाई (१०) पुण्यास जनार्दनपंत गोडबोले यांस दिली.

श्रीधर रामचंद्र (१०) वास्तव्य पुणे, हस्ताक्षर उत्तम, मृत्यु १९०६

भास्कर रामचंद्र (१०) जन्म १८५४, मृत्यु १९१४. उत्तम भजनी, ज्ञानेश्वरीचा व्यासंग विशेष, हौसेनें कीर्तन करीत. वास्तव्य वाडे. वतनापैकीं कांहीं गांवांचे कुळकर्णीपिण करीत. पहिली भार्या यशोदा, महागांवचे महादेवराव रिसबूड यांची मुलगी. दुसरी भार्या यशोदा. तिसरी भार्या रमा, पुण्याचे खरे यांची मुलगी.

* लक्ष्मण भास्कर (११) जन्म १८९८. वाडे, जि. पुणे येथे
व्यापार व शेती करतात. भार्या गंगा, गोविंदराव दाते, खेड,
जि. पुणे यांची मुलगी. मनी (१२) जन्म १९२५, मराठी
चौथी. शकुंतला (१२) जन्म १९३१

* श्रीकृष्ण लक्ष्मण (१२) जन्म १९२१, विद्यार्थी, मराठी सातवी.

* मधुसूदन लक्ष्मण (१२) जन्म १९२३, मराठी सहावी.

* दत्तात्रेय लक्ष्मण (१२) जन्म १९२७, मराठी दुसरी.

* विष्णु लक्ष्मण (१२) जन्म १९२९, मराठी दुसरी.

* दिगंबर लक्ष्मण (१२) जन्म १९३६.

हरी रामचंद्र (१०) अविवाहित. भजनी होते. वाड्यास राहत.
पंचावन्नाब्या वर्षी मृत्यु.

लक्ष्मण जनार्दन (९) जन्म १८२९, मृत्यु १९०४. इंग्रजी
शिक्षण झाले होते. पुण्यास सुखवस्तु. ज्ञानेश्वरीवर प्रवचन
करीत. भार्या आनंदी, पुणे जिल्हांतील खेडचे भिकाजी
रामचंद्र दाते यांची मुलगी.

माधव लक्ष्मण (१०) यांना बिंदुमाधव किंवा बापू म्हणत
असत. जन्म १८७१, मृत्यु १९०६. मॅट्रिक. नाट्यकला
प्रवर्तक मंडळींतील प्रासिद्ध नट. इंदूर दरबारीं गवई होते.
सर्कसवाले काशीनाथपंत छत्रे यांचा विशेष सहवास. शीघ्र
कवि. महिम्न, अष्टपदी, पंचपदी इत्यादि संस्कृत स्तोत्रांचा
मराठींत पद्यरूपी अनुवाद यांनीं केला आहे. भार्या भागी-
रथी, वाईचे भिकाजीपंत पाटणकर यांची मुलगी. ताई (११)
ग्वालहेरचे गोविंद गंगाधर राजवाडे यांस, व माई (११) वेळासचे
कृष्णाजी रघुनाथ उपाध्ये (नित्सुरे) यांस दिली,

***गोविंद माधव** (११) जन्म १९०३, शिक्षण इंटरपर्सेप्ट. गवई.

सिनेमा कंपनीत ऑक्टर. वास्तव्य पुणे. इस्टेटीच्या देवघेवीचे एजंट. भार्या आनंदी, हर्ष-मुरुडचे मोरेश्वर गणेश वडे यांची मुलगी.

***जनार्दन गोविंद** (१२) जन्म १९३२

***सदाशिव गोविंद** (१२) जन्म १९३६

***मोरेश्वर लक्ष्मण** (१०) जन्म १८७६. शिक्षण मॅट्रिकपर्सेप्ट.

प्रथम इरिगेशन खात्यांत नंतर पुण्याच्या डेनेज खात्यांत नोकरी केली. पुढे बांबे ऑफीसमध्ये आठ वर्षे कारकून होते. सध्यां सातारच्या वेस्टने इंडिया विमा कंपनीचे एजंट आहेत. धार्मिक प्रवृत्ति. वास्तव्य पुणे. भार्या सावित्री, सातारचे यशवंतराव बोडस यांची मुलगी.

***गोपाळ मोरेश्वर** (११) जन्म १९०३, शिक्षण मॅट्रिकपर्सेप्ट.

प्रस्तुत पुस्तकांतील ऐतिहासिक उल्लेख यांनी काढून दिले. विमा-एजंट. पुण्यास शिक्षकांचे काम करतात. काव्यतीर्थ (कलकत्ता). यांच्या कविता सखादि मासिकांत प्रसिद्ध झाल्या आहेत. भार्या रुक्मिणी, कल्याणचे दत्तात्रेय विश्वनाथ बापट यांची मुलगी.

हरी जनार्दन (९) जन्म १८४४, मृत्यु १८९२. हे पांचव्या वर्षी बडोदें राज्यांतील ऐने गांवीं दत्तक गेले. नंतरचे नांव चिंतामण माधव ऊर्फ तात्यासाहेब (शाखा ७ वी, पिढी १० वी).

शाखा ४ थी, मर्ढेकर, गोविंद मोरेश्वर

चौथ्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष गोविंद मोरेश्वर (७). या शाखेतील मंडळी सातारा, पुणे, नाशिक, इंदूर, बढवाय, नागपूर आणि मंगलोर या ठिकाणीं राहतात. यांना सातारा जिल्ह्यांत मौजे मरढे हा गांव दुमाला म्हणजे पूर्णपणे इनाम असून, जिहें (पजरे गोळेवाडी), कोऱ्डवें, अंगापूर, तांदुळवाडी हीं गांवें जारी म्हणजे अंशतः इनाम आहेत. पुणे जिल्ह्यांतील खेड तालुक्यांत चिखलगांव हा गांव दुमाला इनाम असून, ठाणे जिल्ह्यांत कल्याण येथें चार जमिनी व उंबरडे हा गांव दुमाला इनाम आहे. पूर्वी पेशवाईत खानदेशाची सरदेशमुखी होती ती पुढे बंद पडली. दुसरे बाजीराव पेशवे यांस गोळे घराण्यांतील एक मुलगी दिली होती. मुख्य देवता श्रीगोपाळलक्ष्मण असून जन्माष्टमीला उत्सव, उपोषण व नंदादीप असतो. देवदिवाळीला गोविंदराज, रवळनाथ, जाखमाता, मानाय, करंजेश्वरी आणि वाडेश्वर या देवतांना नैवेद्य दाखवितात. नाशिकचे हरी विनायक व रामचंद्र नारायण यांचे कुटुंबांतील देवता—१ गोविंदराज २ करंजाई ३ जाखमाता ४ रवळनाथ ५ रामेश्वर ६ पोळेश्वर ७ महांकाळी. मुंज, लग्न या कार्यानंतर व मुलगा झाल्यावर गोंधळ घालतात, आणि पंढरपुरास श्रीविठ्ठलाचे दर्शनास जातात. मुलांच्या साठीं व नवऱ्या मुलींसाठीं घागऱ्या, तोरऱ्या, व पैंजण हीं घरचीं करून घालावयाचीं नाहींत. नातलगांनीं अहेर केल्यास तीं घालण्याला हरकत नाहीं. गोपाळ शिवराम यांचे कुटुंबांत १ गोविंदराज (मूळ पुरुष) २ रामेश्वर ३ कालेश्वर ४ रवळनाथ ५ करंजाई ६ महांकाळी ७ जाखमाता या देवतांना नैवेद्य दाखवितात. गोकुळअष्टमीची पूजा, उत्सव व पारणे असा कुलधर्म

अहे. मुलाची मुंज अथवा लग्न ज्ञालें असतां देवीचा गोंधळ करावा लागतो. आश्विनांतील नवरात्रांत दिवा, माळ, सुवासिनी, ब्राह्मण, असून एकास धान्यफराळ करावा लागतो. सुमारे तीन चार पिंड्यांपासून पंढरपूरची आषाढी व कार्तिकी एकादशीची वारी करण्याचा संप्रदाय पडला अहे. मुलाचे लग्न ज्ञाल्यावर त्यास पंढरपूरला सप्तनीक (ओहर) पायां पडण्यास जावें लागतें. तेथें देवाची पूजा, सवाण व ब्राह्मण, आणि रत्नमाईला साडीचोळी करून पांडुरंगास अभिषेक करावा लागतो.

गोविंद मोरेश्वर (७) हे बाळाजी बाजीराव ऊर्फ नानासाहेब पेशवे यांचे मावसबंधु होते. यामुळे यांची नेमणूक सातान्यास ताराबाई राणीसाहेब यांजकडे झाली. त्यांनी यांना सातारा जिल्हांतील मर्ढे हा गांव दुमाला इनाम व कोंढवें, जिहें, अंगापूर व तांदुळवाडी हीं गांवें जारी इनाम दिलीं. गंगाधर, सदाशिव, गोविंद आणि विठ्ठल या चार भावांमध्ये संपादन केलेल्या इस्टेटीच्या वांटणीसंबंधानें उत्पन्न झालेला वाद नाना फडणीसांनी मिटविला. कल्याण, उंवरडे व चिखलगांव या ठिकाणच्या इस्टेटीचे सारखे चार हिस्से चार भावांना करून दिले व सातारा जिल्हांतील मर्ढे इत्यादि इनाम गांवांत गोविंद मोरेश्वर यांना दोन पंचमांश हिस्सा देऊन बाकीच्या तीन भावांना प्रत्येकीं एकपंचमांश हिस्सा दिला. (ऐ. क. ५, ६, व २३)

ज्यंबक गोविंद (८) सुखवस्तु, इनामदार, वास्तव्य मर्ढे, भार्या जयंती (ऐ. क. २४)

चिंतामण उद्यंबक (९) मढे येथे इनामदार. भार्या कृष्णाबाई.

नारायण चिंतामण (१०) मर्वास सुखवस्तु. भार्या बहिणा.

भागू (११) घारपुन्यांकडे, आणि गंगू (११) सायगांवचे आपटे यांजकडे दिली.

चिंतामण नारायण ऊर्फ बाबासाहेब (११) जन्म १८३८, मृत्यु १९०३. इंग्रजी शिक्षण झाल्यावर सातान्यास वकील. इनाम गांवांची व्यवस्था पाहत. पहिली भार्या सत्यभामा, हिचा पुत्र दामोदर. दुसरी भार्या सत्यभामा, वडूथचे खरे यांची मुलगी. हिचे पुत्र अनंत, लक्ष्मण, विठ्ठल आणि शंकर. गोदू (१२) वाईचे कोंडोपंत दामले यांस दिली. (ऐ. क. २३)

दामोदर चिंतामण ऊर्फ तात्यासाहेब (१२) इंदूर संस्थानांत वकिली करीत. पुढे मुनसफ झाले. वडिलांच्या पश्चात् इनाम गांवांची व्यवस्था पाहत. पहिली भार्या गोपिका, पुण्याचे पटवर्धन यांची मुलगी. दुसरी भार्या गोपिका (कृष्णाबाई) सातारचे लक्ष्मण सदाशिव गोडबोले यांची मुलगी. हिचा पुत्र पंढरीनाथ.

***पंढरीनाथ दामोदर** (१३) जन्म १९२०, वास्तव्य सातारा, विद्यार्थी, इंग्रजी सहावी. मातृता

लक्ष्मण चिंतामण (१२) यांना दादा अथवा रंगनाथ म्हणत असत. जन्म १८८१, मृत्यु १९१७. जी. आय. पी रेल्वेत नोकरी. भार्या यशोदा, सायगावचे यशवंत रामचंद्र आपटे यांची मुलगी. यमू (१३) मिरजेचे हरी गोपाळ पटवर्धन, एंजिनिअर, यांस दिली.

- ***गोविंद लक्ष्मण ऊर्फे बन्यावापू** (१३) जन्म १९०३, नाशिकच्या सिटी सबैं ऑफिसांत नोकरी. पहिली भार्या इंदिरा, सातारच्या धोंडोपंत केळकरांची मुलगी. दुसरी भार्या सत्यभामा, धोंडो काशीनाथ पागे, औंध, यांची मुलगी. **मु.३०-०५-१९८७.**
- ***विठ्ठल चिंतामण** (१२) जन्म १८८२. पुण्यास जंगलखात्यांत नोकरी. भार्या लक्ष्मी, पुण्याचे घोटवडेकरांची मुलगी. कमळा (१३) भीमराव साठे, विजापूर, यांस दिली.
- ***चिंतामण विठ्ठल** (१३) जन्म १९२१, विद्यार्थी, इंग्रजी सहावी.
- ***नारायण विठ्ठल** (१३) जन्म १९२३, विद्यार्थी, इंग्रजी चौथी.
- ***शंकर चिंतामण** (१२) जन्म १८८८, शिरस्तेदार, रेविहन्यु-खातें सुभायत कचेरी, इंदूर, पहिली भार्या राधा, विटें येथील दत्तात्रेय कृष्ण पेंडसे वकिलांची मुलगी. हिचा पुत्र माधव. दुसरी भार्या राधा, कन्हाडचे गोपाळ विनायक कुंटे यांची मुलगी. हिचा पुत्र बाळकृष्ण व तीन कन्या. सुशीला (१३) जन्म १९२६. सिंधू (१३) जन्म १९३१. मिरा (१३) जन्म १९३६.
- ***माधव शंकर** (१३) जन्म १९१७, हायस्कुलांतील विद्यार्थी.
- ***बाळकृष्ण शंकर** (१३) जन्म १९२९, प्राथमिक विद्यार्थी.
- त्यंवक चिंतामण** (१०) मर्ढे येथें सुखवस्तु होते. भार्या रमा, वाईच्या दातारांची मुलगी. (**ऐ. क. २३**)

विनायक त्यंवक ऊर्फे दाजीबा (११) धुळे व नाशिक येथें वकील. मृत्यु १८९०, भार्या राधा, गोविंद अनंत जोशी कुळ-गांवकर यांची मुलगी. बाळूताई (१२) सातारचे बाळकृष्ण गोविंद गोखले यांस दिली. बाळूताईचे सासरचे नांव अन्नपूर्णा-बाई. यांचे लेख मासिक मनोरंजन व नवयुग यांमध्ये आले आहेत.

नारायण विनायक (१२) जन्म १८६५, मृत्यु १९१२. शिक्षण

प्रीव्हियसपर्यंत. नाशिकास वकीली करीत. पुढे सरकारी वकील झाले. नाशिक म्युनिसिपालटीचे पांच वर्षे अध्यक्ष होते. १९०२ सालीं विलायतेत राज्यारोहण समारंभ झाला, त्या प्रसंगी तेथें गेले. यांना रावबहादूर ही पदवी मिळाली. शेती व बागायती करण्याचा नाद होता. भार्या रमा, नाशिकचे रामचंद्रपंत दातीर यांची मुलगी. शांता (१३) पुण्यास सदाशिव रामचंद्र गोडबोले यांस दिली.

***रामचंद्र नारायण** (१३) जन्म १९००, बी. ए., एलएल. बी., वकील. नाशिकास सुखवस्तु. भार्या तारा (सीता), कृष्णाजी नारायण पटवर्धन, सांगली, यांची मुलगी. कुसुम ऊर्फ कृष्णा (१४) जन्म १९२४, इंग्रजी तिसरी.

***हरी विनायक** (१२) जन्म १८६८, शिक्षण बी. एस्सी. पर्यंत. व्यायाम करून शरीर चांगलें कमाविलें आहे. सुरगाणे संस्थानांत नऊ वर्षे दिवाण. सध्यां वास्तव्य नाशिक. व्यवसाय शेतीचा. द्राक्षांचा बाग हें पुस्तक प्रसिद्ध केले. भार्या गंगा, मुरुडचे धुंडिराज गंगाधर मंडलीक यांची मुलगी. सुंदराताई (१३) बडोद्याचे प्रोफेसर चिंतामण वैजनाथ राजवडे यांस दिली.

***यशवंत हरी** (१३) जन्म १९०२, नाशिकास शेतीचा व्यवसाय करतात. भार्या इंदिरा, रोहिणी गोपाळ चिमणाजी भाट, वकील यांची मुलगी. मिराबाई (१४) जन्म १९३२

***सदानंद यशवंत** (१४) जन्म १९२७, मराठी चौथी. विद्यार्थी.

- * चंद्रकांत यशवंत ऊर्फे राजाराम (१४) जन्म १९२९,
प्राथमिक विद्यार्थी.
- * श्रीधर हरी (१३) जन्म १९०४, शिक्षण वी. एस्.सी. पर्यंत.
वास्तव्य मद्रास इलाख्यांत मंगलोर. काजू परदेशीं पाठविण्याच्या
धंद्यांत आहेत.
- * भालचंद्र हरी (१३) जन्म १९१८, नाशिकास धंदेशिक्षण चालू.
गणेश चिंतामण (१०) यांना तात्यासाहेब म्हणत. भार्या
यशोदा, गोपाळ गोविंद गानू (खाजगीवाले) यांची मुलगी.
शिवराम गणेश (११) इंदूर संस्थानांत खाजगी खात्याच्या
मुलकी शाखेत नोकरी होती. मृत्यु १८६८. भार्या सीता,
कासारवेलीचे कृष्णभट गोखले यांची मुलगी. यांचे दुसरे नांव
गोविंदताई असें होतें. मंडलेश्वरीं ८० व्या वर्षी मृत्यु.
- महादेव शिवराम (१२) जन्म १८५२, मृत्यु १९०७. वी.ए.
झाल्यावर डेकन कॉलेजांत तीन वर्षे फेलो. डेकन एज्युकेशन
सोसायटीचे आजीव सभासद. सायन्स घेऊन एम. ए. झाले.
आगरकरांनंतर फर्ग्युसन कॉलेजचे प्रिन्सिपाल. मुंबई इलाख्यांत
फर्ग्युसन कॉलेजला शास्त्रीय शिक्षणांत पहिल्या प्रतीचे स्थान
मिळवून देण्यास यांचे अम मुख्यतः कारणीभूत झाले. प्रचलित
शिक्षण-पद्धतीवरील यांचा उडत चाललेला विश्वास 'ब्राह्मण आणि
त्यांची विद्या' या पुस्तकांत दृष्टीस पडतो. मार्मिक लेखक.
हिंदुधर्म आणि सुधारणा, ब्राह्मण आणि त्यांची विद्या, शाळेचा
अभिमान, कुटुंबाचा अभिमान, अमरसार, क्रमिक संस्कृत
पुस्तके यांनीं लिहिलीं असून, शास्त्रीय विषयांवर बरेच लेख
लिहिले आहेत. केसरी वर्तमानपत्रांत यांचे लेख येत असत,

डे. ए. सोसायटींत वीस वर्षे काम केल्यावर १९०२ मध्ये सेवानिवृत्त झाले. पुढे मध्यप्रांतांत हरद्याजवळ पिटगांव खेड्यांत खरेदी केलेल्या शेतजमिनीवर जाऊन राहिले. यांनी आपल्या थोरल्या मुलाचे शिक्षण थांबवून त्यास शेती करण्यास ठेविले. हा मुलगा प्लेगने वारला, यामुळे यांची कंबर खचली व त्याला उत्तम शेतकरी बनविण्याची कल्पना तशीच राहिली. पुढे लवकरच हेही वारले. भार्या लक्ष्मी, बडोद्याचे दत्तोपंत घारपुरे यांची मुलगी. भीमा (१३) नाशिकचे पंढरीनाथ विनायक साठ्ये यांस, काशी (१३) पुण्यास लक्ष्मण केशव बाळ यांस, आणि वेणू (१३) रत्नागिरीचे मोरेश्वर शिवराम नामजोशी यांस दिली.

गंगाधर महादेव (१३) जन्म १८८२, मृत्यु १९०६. वडिलांनी लावून दिलेला शेतीचा व्यवसाय करीत. अविवाहित. हरद्याजवळ पिटगांव येथे वारले.

* सदाशिव महादेव (१३) जन्म १८९३. वडिलांचे मृत्यूनंतर चुलते गोपाळ शिवराम यांचेपाशी हे राहिले. बी. एस.सी. (अलाहाबाद). पुढे बंगलोर येथील सायन्स इन्स्टिट्यूटमध्ये इलेक्ट्रिसिटीच्या अभ्यासासाठीं प्रवेश करून त्या विषयाचा डिप्लोमा मिळविला. सध्यां नागपूर येथे मध्यप्रांत सरकारच्या इलेक्ट्रिकखात्यांत असिस्टेंट इलेक्ट्रिक एंजिनिअर आहेत. मध्यंतरीं याच विषयाचा अभ्यास पूर्ण करून अनुभव मिळविण्यासाठीं इंग्लंडमध्ये गेले होते. भार्या उमा ऊर्फ सुमति, नागपूरचे महादेव च्यंबक घारपुरे यांची मुलगी. प्रभावती (१४) जन्म १९२६.

* विनायक सदाशिव (१४) जन्म १९२४, इंग्रजी विद्यार्थी.

* मनोहर सदाशिव (१४) जन्म १९२७, विद्यार्थी.

* गोपाळ शिवराम ऊर्फ बाबासाहेब (१२) जन्म १८६५ मध्ये इंदूर येथें जाला. वडिलांच्या मृत्युनंतर १८६९ सालीं मातोश्री मुलांना घेऊन पुण्यास आली. १८८५ मध्ये डेक्कन कॉलेजांतून बी. ए. ज्ञाले. मुंबईस एल्फिन्स्टन हायस्कूलांत दोन वर्षे शिक्षक होते. १९०८ मध्ये इंदूर हायकोर्टचे ऑफिशिएटिंग सेकंडजज. पुढे नेमाड जिल्हांत फर्स्ट ग्रेड सिनिअर डिस्ट्रिक्ट अँड सेशन जज असतांना १९२२ मध्ये सेवानिवृत्त झाले. एक आरोग्य-दायक उद्योग व आवड म्हणून सध्यां बढवाय येथे स्वतःच्या शेतीचे काम पाहत असतात. हे काम करण्यांत यांनी वडील वंधु प्रिन्सिपाल महादेव शिवराम गोळे यांचे अनुकरण केले आहे. यांचे धाकटे चिरंजीव नरसोपंत नुकतेच वारल्यामुळे वृद्धापकाळीं गोपाळरावांना दुर्दैवानें वडील वंधूप्रमाणेच शेती सुधारण्याच्या आपल्या संकल्पाच्या चाबतींत निराशाजनक परिस्थितींत पडावें लागले! भार्या जानकी, महाडाजवळील विरवाडीचे नारायण दामोदर योगी, ए. इन्स्पेक्टर यांची मुलगी. या सुशिक्षित असून मासिक मनोरंजनामध्ये यांचे वैवाहिक नीति आणि दांपत्यसुख, सुगृहिणी इत्यादि विषयांवर लेख प्रसिद्ध झाले आहेत. चारुमति (१३) दत्तात्रेय लक्ष्मण साठे, फोरस्ट ऑफिसर, वालटेअर (मद्रास) यांस दिली. इंदुमती (१३) पुण्याचे डॉ. गोपाळ गणेश सहस्रबुद्धे यांस दिली.

इंदुमती (पद्मावती सहस्रबुद्धे) यांचें शिक्षण बी. ए. पर्यंत जालें आहे.

* विश्वनाथ गोपाळ ऊर्फ तात्यासाहेब (१३) जन्म १८९१, अलाहाबाद युनिव्हर्सिटीचे एम्. एस्.सी. व एल्एल. बी., इंदुरास होळकर कॉलेजांत गणिताचे प्रोफेसर आहेत. भार्या कमला, शंकरराव आगाशे, पाटण जि. सातारा, यांची मुलगी. उषा (१४) जन्म १९१७, शिक्षण मैट्रिकपर्यंत.

- * पद्माकर विश्वनाथ (१४) जन्म १९२०, इंदुरास इंग्रजी सहावी.
- * मधुकर विश्वनाथ (१४) जन्म १९२४, इंग्रजी चौथी, विद्यार्थी.
- * चंद्रकांत विश्वनाथ (१४) जन्म १९२७, इंग्रजी पहिली, विद्यार्थी.
- * जयंत विश्वनाथ (१४) जन्म १९३१.

नरसिंह गोपाळ (१३) जन्म १८९५, मृत्यु १९३६. पुणे. अंग्रिकल्चर कॉलेजचे बी. एजी. बढवाय येथें घरचे शेतावर सहा सात वर्षे काम केले. नंतर इंदूर संस्थानच्या शेतकी खात्यांत शेवटपर्यंत नोकरी केली. विजलपूर फार्मवर सुपरिंटेंडेंट असून तेथील नॉर्मल स्कूलमध्ये शेतकी—शिक्षकही होते. भार्या लक्ष्मी, पुण्याचे बळवंत श्रीकृष्ण फाटक, रिटायर्ड डिस्ट्रिक्ट जज यांची मुलगी.

- * प्रल्हाद नरसिंह (१४) जन्म १९२४, इंदुरास इंग्रजी चौथी.
- * विद्याधर नरसिंह (१४) जन्म १९२८, इंग्रजी १ ली.
- * दिवाकर नरसिंह (१४) जन्म १९३२.
- * पुंडलीक गोपाळ (१३) जन्म १९०८, विद्यार्थी असतांच इंदूर येथें मृत्यु.

केशव गणेश ऊर्फे आप्पासाहेब (११) जन्म १८४२, मृत्यु १९०२. ब्रह्मचारी. हे संस्कृतज्ञ असून ज्योतिष जाणीत असत. पोहण्याच्या कलेंत प्रवीण. वयाच्या अठराव्या वर्षी महेश्वरीं नमंदेत माशाचा फटकारा लागून डोळे अधू झाले. थोरले तुकोजीरावमहाराज होळकरांच्या पूर्जेतील सुवर्णनागफणाच्छादित रत्नजडित शाळुंका निर्माल्यावरोवर नमंदेत पडली, ती यांनी काढून दिली. या कामगिरीवद्दल यांना इंदूरसरकारकडून आजीव नेमणूक होती. उद्घवसंदेश समझोकी, शिवप्रार्थनाशतक, आणि वडगांवकर जयरामस्वामींचे चरित्र हे यांनीं केलेले ग्रंथ होत.

कृष्णाजी गणेश (११) इंदूर संस्थानांत नोकर, पेन्शन वेतल्यावर १९१६ मध्यें वारले. भार्या रखमा.

* **विष्णु कृष्णाजी ऊर्फे दादासाहेब** (१२) जन्म १८७०, मैट्रिक, इंदूर संस्थानांत निरनिराळ्या खात्यांत नोकरी करून १९१६ सालीं पेन्शन वेतले. पुढे खाजगी नोकरी केली. १९३२ पासून दृष्टि मंद झाल्यामुळे इंदूरास सुखवस्तु राहतात. भार्या यशोदा, केशव नीळकंठ दामले, यांची मुलगी. दुर्गा (१३) अनंत विनायक गोगटे, रत्लाम यांस; सोनी (१३) मोरेश्वर महादेव चोळकर, हरदा यांस; आणि कमला (१३) धोंडो गोविंद दांडेकर, रत्लाम, यांस दिली.

वामन कृष्णाजी (१२) जन्म १८७४, अविवाहित.

पुरुषोत्तम कृष्णाजी ऊर्फे नथू (१२) जन्म १८९०, मृत्यु १९०४.

शाखा ५ वी, मर्ढेकर, विठ्ठल मोरेश्वर

पांचव्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष विठ्ठल मोरेश्वर (७). या शाखेतील मंडळी पुणे, अहमदाबाद, नागपूर, बेहरी व लंडन या ठिकाणी आहे. यांना सातारा जिल्ह्यांत मौजे मरढे हा गांव दुमाला म्हणजे पूर्णपणे इनाम असून, जिहें (मजरे गोळेवाडी), कोंढवे, अंगपूर, तांदुळवाडी हीं गांवें जारी म्हणजे अंशातः इनाम आहेत. पुणे जिल्ह्यांतील खेड तालुक्यांत चिखलगांव हा गांव दुमाला इनाम असून ठाणे जिल्ह्यांत कल्याण येथें चार जमिनी व उंबरडे हा गांव दुमाला इनाम आहे. याशिवाय अहमदाबादेस यांना उत्पन्न आहे. या शाखेतील वडील घराण्यांत तिसऱ्या प्रतीच्या सरदारकीचा मान आहे. मुख्य आराध्य दैवत श्रीगोपाळकृष्ण. जन्माष्टमीस उत्सव करतात. उपोषण व नंदादीप असून कथा कीर्तन व ब्राह्मणभोजन असें. देवदिवाळीस गोविंदराज, करंजेश्वरी, जाखमाता, मानाय, रवळनाथ आणि वाडेश्वर या देवतांना नैवेद्य दाखवितात. मंगल कार्यानंतर गोंधळ घालतात व पंढरपुरास श्रीविठ्ठलाच्या दर्शनास जातात.

विठ्ठल मोरेश्वर (७) हे बाळाजी बाजीराव ऊर्फ नानासाहेब पेशव्यांचे सख्ते मावसभाऊ होत. यांच्या आश्रयानें व स्वतःच्या कर्तवगारीनें यांनीं पुष्कळ पैसा मिळविला. पुण्यास सावकारी करति. अखेर अढावीस लाखांचा आढावा होता. पटवर्धन सरदारांना वेळेवेळीं पुष्कळ रकमा कर्जाऊ दिल्या. यामुळे मिरज, जमरिंवडी येथें दुकानें होतीं. अहमदाबाद व बडोदे येथेही त्यांच्या शाखा होत्या. बडोद्याचे गोविंदराव गायकवाड यांसही यांनीं कर्जाऊ रकमा दिल्या. यांना पेशव्यांच्या

ताब्यांतिलि पेटलाद (गुजराथ) येथें मुजुमदारी होती. सन १७८२ च्या मार्चमध्ये पेशव्यांनी या मुजुमदारीबद्दल गुजराथेतील सनदेसर आणि हरगूर हे दोन सरंजामी गांव ५२६७ रुपयांचे इनाम दिले होते. या सरंजामाचा उपभोग यांनी १५ वर्षे घेतला. अहमदाबादेस या गोळे मंडळींना मुजुमदार या नांवानें ओळखतात. तेथें भद्र या भागामध्ये यांचा वाडा होता. तो सुमरे पन्नास वर्षांपूर्वी सरकारनें घेतला. त्या ठिकाणी हळीं सरकारी कचेन्या आहेत. नाना फडणीसांच्या विधासू सळागार मंडळीपैकीं हे एक होते. सवाई माधवरावांच्या विवाहप्रसंगीं वाहेऱ्यन आलेले राजेरजवाडे, सरदार, जहागीरदार यांची बडदास्त ठेवण्याची कामगिरी यांजकडे होती. ऐनेकर चिंतो महादाजी यांस गोविंदराव गायकवाडांकडून ज्योतिषावद्दल मिळालेली सनद ज्या राजकारणामुळे मिळाली, तें राजकारण यांनी केलें. सदरहू चिंतो महादाजी हे प्रथमतः पुण्यास आले त्या वेळीं त्यांना यांनी रास्ते यांचे तर्फे वकिलातीचे कामावर लावून दिलें. या संबंधाचा उल्लेख चिंतो महादाजी यांच्या हकीगतींत आहे. विठ्ठलरावांसही वरील राजकारणाबद्दल कांहीं इनाम गांवे गायकवाडींत मिळालीं होतीं. पुढे गुजराथेत गायकवाड व पेशवे यांचा सरमिसळ अंमल असल्यामुळे तीं गांवे मोबदला होऊन पेशव्यांच्या अंमलांतील मुलखांत आलीं. हे विठ्ठलराव नाना फडणीसांच्या पक्षांतील असल्यामुळे दुसऱ्या वाजीरावांनी तीं सन १७९८ सालीं जप केलीं. होळकरशाहींतील इनाम गांवेही पुढे गेलीं. संस्थानिकांकडे असलेले येणे बंडानंतरच्या सरकारी ठरावामुळे चुडालें. यांचे सर्व मुलगे यांच्या देखत वारले. नंतर काशीस जाऊन राहिले. बारा वर्षे काशीवास केला. शेवटीं संन्यास घेतला.

काशीस जलसपाधि घेतली. काशीस असतांना दरसाल दहा हजार रुपये दानधर्म करीत. श्रीक्षेत्र वाई येथें गणपतिघाटाचे खालीं पूर्वेस त्रिशूळेश्वराचे देऊळ, घाट व धर्मशाळा वांधिली. यासाठीं सुमारे एक लाख रुपये खर्च केला. (ऐ. क. २३, २४)

लक्ष्मण विठ्ठल (८) तिसरा वर्ग सरदार. वडिलांच्या सावकारीच्या व्यवहारांत असत. मृत्यु १८१९.

मोरो लक्ष्मण (९) जन्म १७९७, मृत्यु १८५९. सरदार. सुखवस्तु, पुणे. धाकटे बंधु कृष्णराव यांचे वर सर्व व्यवहार सोंपवून यांनी आपला काळ स्नानसंध्येंत घालविला. दुसरी भार्या सरस्वती, पुण्याचे गोपाळराव हरी देशमुख यांची बहीण.

✓ **दामोदर मोरो ऊर्फे दाजीसाहेब** (१०) जन्म १८५१, मृत्यु १९०८. तिसरा वर्ग सरदार, इनामदार, पुण्यास ऑनररी मैजिस्ट्रेट. भार्या राधा, पुण्यांतील रास्ते यांची मुलगी. राधावाईंनी शक १८३७ मध्ये वाडे येथील गोळ्यांच्या श्रीलक्ष्मीनारायण मंदिरांत नवीन मूर्तीची स्थापना करून आपले स्वीकृत श्रींस अर्पण केले, आणि देवाची पूजा, नैवेद्य, दिवा, उत्सव यांची व्यवस्था चांगल्या तळेने केली. मथुरा (११) रोशाचे वासुदेव बळवंत ऊर्फे आवासाहेब मेहेंदळे यांस दिली. कृष्णावाई (११) सांगलीकर

✓ **चिंतामण विनायक पटवर्धन** यांस. बाळावाई (११) पनवेलचे रंगनाथ भालचंद्र वैशंपायन, वकील यांस. अंबूताई (११) नागपूरचे विष्णु रामकृष्ण गढे, वकील यांस. विठावाई (११) तासगांवकर विनायक गणपतराव पटवर्धन यांस, आणि

(५) **चिमणावाई** (११) शंकरराव भाजेकर यांस दिली.

देताळ, गेता. तेताळे चिंतामणराव युंडेताळ ऊर्फे आप्पासाहेब पटवर्धन राजेसाहेब सांगली, हैंगेता.

चिंतामण दामोदर ऊर्फे आप्पासाहेब (११) जन्म १८८०,
मृत्यु १९१७. डेक्न कॉलेजांत शिक्षण झालें. पुणे येथें सुखवस्तु.
सरदार व इनामदार. पहिली भार्या जानकी, पुण्याचे गोविंदराव
गदे यांची मुलगी. दुसरी भार्या शारदा, सातारचे विनायकराव
जोशी यांची मुलगी. कुसुम (१२) जन्म १९१६, कर्वे
युनिव्हर्सिटीचें दुसऱ्या वर्षांतील शिक्षण चालू आहे.

* **विष्णु चिंतामण** (१२) जन्म १९०६. वी. ए., इलएल. वी.,
वकील, पुणे. तिसरा वर्ग सरदार. भार्या लक्ष्मी, तासगांवचे
विनायकराव गणपतराव पटवर्धन यांची मुलगी.

* **लक्ष्मण दामोदर ऊर्फे नानासाहेब***(११) जन्म १८८८.

मेकॅनिकल एंजिनिअर. पुणे बुधवारांतील युनियन स्टोअरचे मालक.
पहिली भार्या रमा, तासगांवच्या हरिभाऊ जोगांची मुलगी.

✓ तारा (१२) कर्वे युनिव्हर्सिटीचें शिक्षण झालें आहे. पुण्याचे
नरहर केशव कानीटकर, वी. एस.सी. (लंडन), यांस दिली.

दुसरी भार्या सगुणा, गराडकर श्रीधर गणेश गोखले यांची
मुलगी. हिला तीन मुलगे. उग्रपत्या वात्तचद अप्रिं प्रहाविद्यव्यसंगली
येथे वाच नामे वाहिसे आहेत.

* **विठ्ठल लक्ष्मण** (१२) जन्म १९२०, इंग्रजी ५ वी

* **विजय लक्ष्मण** (१२) जन्म १९२५, इंग्रजी २ री

* **मधुकर लक्ष्मण** (१२) जन्म १९२९, मराठी २ री

* **रामचंद्र दामोदर** (११) जन्म १८९०. शिक्षण वी. ए. पर्यंत.
ज्ञानेश्वरीचा व्यासंग आहे. सुखवस्तु, वास्तव्य पुणे. भार्या
सीता, शेडाणीकर विनायकराव खरे यांची मुलगी. मालती (१२)
जन्म १९१७, कर्वे युनिव्हर्सिटीचें तिसऱ्या वर्षांचे शिक्षण
चालू. चंपू (१२) जन्म १९२५, इंग्रजी दुसरी.

* श्री. चिंतामणराव द्युष्मिनीज पटवर्धन - राजेसाहेल, सांगली
(पेस्ट-धोक, सांगली येथे यांचा पुतळा आहे) ऊर्फे सरन्ये
माझा स्तूपवे श्री. द्युष्माण दामोदर गोळ होत.

* पांडुरंग रामचंद्र ऊर्फ वसंत (१२) जन्म १९१५, बी. कॉम्. चा
अभ्यास चालू.

* दामोदर रामचंद्र दामोदर ऊर्फ तात्या (१२) जन्म १९२१,
इंग्रजी सहावी.

* चिंतामण रामचंद्र ऊर्फ सुधाकर (१२) जन्म १९३१

कृष्णराव लक्ष्मण (९) जन्म १८०१, मृत्यु १८६६. यांनी
स्मार्तांश्चि ठेविला होता. वडील बंधु मोरो लक्ष्मण (९) यांनी
सर्व व्यवहार सर्वस्वीं यांचेवर सोंपवून आपला काळ स्थान-
संध्येंत घालविला. यांचे आजोबा विठ्ठल मोरेश्वर (७) हे
काशीस गेल्यानंतर सर्व सावकारचा व्यवहार यांच्या वर सोळाव्या
वर्षी पडला. तो यांनी दक्षतेने केला. दरमहा एक हजार रुपये
आपले आजोबांस काशीस दानर्धर्म करण्यासाठीं त्यांच्या
सांगण्याप्रमाणे नियमानें पाठवीत असत. (ऐ. क्र. २४)
पहिली भार्या राधा, कल्याणच्या भिज्यांची मुलगी. हिचा मुलगा
विठ्ठल. दुसरी भार्या सत्यभामा, पुण्याचे त्रिंवकरावमामा पेठे
यांच्या मुलाची मुलगी. हिचे पुत्र नारायण व गणेश आणि
पांच कन्या. सत्यभामाबाई यांना पोलिटिकल पेन्शन होते.
चिंताई (१०) आप्यासाहेब कुरुंदवाडकर यांस, सखूताई
(१०) सातारचे गणपतराव जोशी यांस, द्वारकाताई (१०)
तासगांवचे दामोदरराव जोग यांस, दुर्गाताई (१०) बापूसाहेब
सांगलीकरांस, आणि अंबूताई (१०) तात्यासाहेब मिरज-
करांस दिली.

विठ्ठल कृष्णराव ऊर्फे आणणासाहेब (१०) जन्म १८२४,

मृत्यु १९११. मराठी मुनसफीची परीक्षा पास. परंतु नोकरी केली नाही. यांनी मुलाकून पणतू पाहिला. पुण्यास सुखवस्तु. पहिली भार्या रुक्मिणी, सांगलीचे बाळाजीपंत फडणीस (ओक) यांची मुलगी. हिला पुत्र तीन. दुसरी भार्या लक्ष्मी. तिसरी भार्या सीता, पुण्याचे राघो सखाराम गोखले यांची मुलगी. सध्यां सीताबाईचे वय ८४ वर्षांचे आहे. वास्तव्य पुणे, सदाशिव, २९७, मेहेंदलेवाडा.

गोविंद विठ्ठल (११) यांस लहानपणीं आईच्या वापानें दत्तक घेतले.

नंतरचें नांव गंगाधर बाळाजी ओक (फडणीस), राहणार सांगली.

केशव विठ्ठल (११) कोल्हापुरास वकिली करीत. १९०९ सालीं मृत्यु. भार्या रमा, पुण्याचे हरी कोन्हेर सोहोनी यांची मुलगी. गोदावरी (१२) पुण्यास नारायण विठ्ठल तुळपुळे यांस दिली.

***हरी केशव (१२)** जन्म १८८३. वी. ए. बँकिंगचा अभ्यास व उमेदवारी करून स्पीसी बँक, मुंबई; पेनिन्शुलर बँक, हुबली; पूना बँक, पुणे यांत काम करून पुढे निजामचे राज्यांत कंत्राट-दाराचे काम केले. सध्यां वास्तव्य पुणे, सुखवस्तु. पहिली भार्या जानकी, पुण्याचे वामनराव गोवंडे यांची मुलगी. दुसरी भार्या राधा, पुण्याचे रावबहादूर रामचंद्र नारायण जोगळेकर, यांची मुलगी. हिला एक पुत्र व एक कन्या. इंदिरा (१३) मॅट्रिक, पुण्याचे वासुदेव पांडुरंग नातू. यांस दिली.

***वसंत हरी (१३)** जन्म १९११, वी. ए. (एल्फिन्स्टन कॉलेज). हल्हीं लंडन युनिवर्सिटीमध्ये इंग्रजी भाषा या विषयाचा अभ्यास करीत आहेत.

* गोपाळ केशव (१२) वडिलांच्या आजोळीं सांगलीस ओक (फडणीस) घराण्यांत दत्तक गेले. नंतरचे नांव गणेश बाळकृष्ण ओक. सुखवस्तु आहेत.

विष्णु विठ्ठल (११) जन्म १८५६, मृत्यु १८९५. एल. सी. ई. परीक्षेत पहिला नंबर येऊन गोल्ड मेडल मिळालें. असिस्टेंट एंजिनिअरची ग्यारंटीड नोकरी मिळाली. भार्या अन्नपूर्णा, मिरजेचे महादाजीपंत गोखले यांची मुलगी.

नारायण कृष्णराव (१०) डायरेक्टर ऑफ पब्लिक इन्स्ट्रूक्शन, पुणे यांचे हेड असिस्टेंट होते. मृत्यु १९०१. भार्या जानकी, सातारकर जोशी यांची मुलगी. काशी (११) ग्वालहेरीस रावराजे रघुनाथराव दिनकर राजवाडे यांस दिली व गंगू (११) ही देखील ग्वालहेरीस राजवाडे घराण्यांत दिली.

माधव नारायण (११) जन्म १८६६, मृत्यु १९२१. पुणे हाय-स्कुलांत मास्तर. एल. एम्. अँड्रू एस्. पर्यंत शिक्षण झालें, पण डॉक्टरी केली नाहीं. भार्या लक्ष्मी, पुण्याचे रावबहादूर सीताराम विश्वनाथ पटवर्धन यांची मुलगी. यमू (१२) भिवंडीचे बाबुराव घनवटकर यांस, सुंदरी (१२) मंगळवेब्याचे नानासाहेब पटवर्धन यांस, आवडी (१२) पुण्यास मेहुणपुन्यांतील दाजी-साहेब रास्ते यांस दिली. माणिक (१२) १९३१ मध्ये वी. ए.; वी. टी. चा अभ्यास चालू आहे.

* गोविंद माधव (१२) जन्म १८९८. वी. एस्.सी. संयुक्त प्रांतांत बेहरी येथें खांडकेशुगरफॉक्टरींत चीफ केमिस्ट आहेत. भार्या सरोजिनी, पुण्याचे अच्युत चिंतामण भट यांची मुलगी. नलिनी (१३) जन्म १९२१, इंग्रजी तिसरी, पुणे. कुसुम (१३) जन्म १९२४, इंग्रजी दुसरी, पुणे.

- * हरिहर गोविंद (१३) जन्म १९२१, मॅट्रिक विद्यार्थी, पुणे.
- * जनार्दन माधव (१२) जन्म १९००, एम. बी. बी. एस्. डॉक्टर, पुणे. आयू. एम्. एस्. मध्ये ९ वर्षे नोकरी केली. कॅप्टन हुयापर्यंत चढले. हल्ली पुण्यास खाजगी धंदा करतात.
- * रामचंद्र माधव (१२) जन्म १९०६, मुंबईस बी. ए. होऊन आयू. सी. एस्. करितां विलायतेस गेले. लंडन युनिव्हर्सिटीचे बी. ए. झाले. फार्म्युसन कॉलेजमध्ये १९३० साली इंग्लिशचे प्रोफेसर होते. सध्यां अहमदाबाद कॉलेजमध्ये इंग्लिशचे प्रोफेसर आहेत.
- * रघुनाथ नारायण ऊर्फ वापूसाहेब (११) जन्म १८७६, मॅट्रिक. सुखवस्तु, वास्तव्य पुणे. भार्या भागीरथी, नागपूरचे आण्णासाहेब उपाध्ये यांची मुलगी.
- * नारायण रघुनाथ (१२) यांचे चुलत आजोबा गणेश कृष्ण यांनी यांस दत्तक घेतले. नंतरचे नांव रामचंद्र गणेश (११)
- * कृष्णाजी रघुनाथ (१२) जन्म १९०९, शिक्षण मॅट्रिकपर्यंत. नागपुरास विमाकंपनीचे एजंट आहेत.

गणेश कृष्णराव (१०) पुणे जिल्हांत खेड येथें वकिली करीत. सुमारे सत्तराब्या वर्षी १९३० सालीं मृत्यु. भार्या यशोदा, अकोलनेरचे मोरो कृष्ण दाभोळकर यांची मुलगी. यांनी आपल्या पुत्रण्याच्या मुलास दत्तक घेतले. पूर्वीचे नांव नारायण रघुनाथ (१२) व नंतरचे नांव रामचंद्र गणेश (११). गणेशापतंस तीन मुली. वेणूताई (११) पुण्यास गोविंद रामचंद्र देशमुख यांस, अंबूताई मुंबईचे तात्यासाहेब नेने यांस आणि विठाबाई पुण्याचे हरिहरराव विठ्ठल नातू यांस दिली.

* रामचंद्र गणेश (११) हे दत्तक आले. यांचे पूर्वीचे नांव नारायण रघुनाथ (१२). जन्म १९०६, शिक्षण मॅट्रिकपर्यंत, सुखवस्तु, वास्तव्य पुणे. भार्या इंदिरा, पुण्याचे विष्णु वामन केळकर यांची मुलगी. यमू (१२) जन्म १९२५, इंग्रजी पहिली.

* श्रीधर रामचंद्र (१२) जन्म १९२६, विद्यार्थी.

* दामोदर रामचंद्र (१२) जन्म १९२९, विद्यार्थी.

* पुरुषोत्तम रामचंद्र (१२) जन्म १९३१.

✓ ज्ञानेत (१३) ज-१९६०/४४२ ड्यूमॉजे/१३-०९-०९
०८६४८८६४८८ शाखा ६ वी, राहु-पिंपळगांवकर, विसाजी नारो

सहाव्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष विसाजी नारो (७), या शाखेतील मंडळी राहु-पिंपळगांव, पुणे, मुंबई, बडोदे व मथुरा या ठिकाणी आहेत. यांचे पूर्वज पुणे जिल्हातील राहु-पिंपळगांव येथें पेशव्यांच्या पागेवर असत. करंजेश्वरी, रवळनाथ, जाखाई, जोखाई, गणपति, पिंपळगांवचा सिद्धेश्वर, यमाई, तुकाई या देवांना देवदिवाळीस नैवेद्य दाखवितात. मुंज, मुलाचे लग्न या प्रसंगी बोडण भरतात. आधिनांतील नवरात्रांत अखंड दिवा, माळ, उठती बसती सवाशीण, ब्राह्मण यांस भोजन. या नवरात्रांत रविवारीं पाहुणा खंडोबा याची तळी भरतात.

हरी मोरेश्वर (१०) हे ग्वालहेरीस राहत होते असा त्र्यंबकेश्वरीं लेख आढळतो.

गोपाळ आवाजी (९) राहु-पिंपळगांव येथें पेशव्यांच्या पागेवर असत. यांनी घरदार, शेतीवाडी संपादन केली. भार्या राधा.

४ थे] माहिती शाखा ६ वी, राहु-पिंपळगांवकर, विसाजी नारो १३७

दिनकर गोपाळ (१०) शेती व सावकारी करीत. राहु-
पिंपळगांव येथें पेशव्यांच्या पागांची व्यवस्था पाहत. भार्या मथुरा.

विनायक दिनकर (११) जन्म १८२९, मृत्यु १९२४.

सातारा जिल्ह्यांत फारेस्टखात्यांत नोकर होते. भार्या सरस्वती,
वाईचे जोशी यांची मुलगी. अंबू (१२) पुण्याचे प्रिन्सिपाल
विनायक गणेश आपेट यांस, सीता (१२) शेडाणीचे साठे
यांस, दुर्गा (१२) वाईस वासुदेवराव ओक यांस, आणि
द्वारका (१२) गोविंद कृष्णाजी अभ्यंकर, ठाणे यांस दिली.

दत्तात्रेय विनायक (१२) जन्म १८८४, मृत्यु १९१७.

मॅट्रिक. यांचें शिक्षण पि. विनायकराव आपेट यांच्या देखरेखी-
खालीं झालें. जी. आय्. पी. रेल्वेत तारमास्तर होते. वडिलांच्या
वृद्धापकाळामुळे घरीं आले. पहिली भार्या भागीरथी, वारूगड,
जि. सातारा येथील पांडुरंग बापुजी सबनीस (भिडे) यांची
मुलगी. हिचा पुत्र गोविंद व कन्या शशिकला (१३). ही
सातारचे पुरुषोत्तम रामचंद्र गोखले यांस दिली. दुसरी भार्या
भागीरथी, नारायण बापूजी भिडे यांची मुलगी. हिचा पुत्र अनंत.

***गोविंद दत्तात्रेय ऊर्फ बाबुराव** (१३) जन्म १९१३, मॅट्रिक.
बडोदे कॅटोनमेंटमध्ये एंजिनिअरिंग खात्यांत ओव्हरसीअर.

***अनंत दत्तात्रेय** (१३) जन्म १९१९, मॅट्रिक विद्यार्थी, मुंबई.

नारायण विनायक (१२) महाड येथे गुरांचे डॉक्टर होते.
मृत्यु १९२२. भार्या उमा, पुण्याचे लक्ष्मण सदाशिव जोशी
यांची मुलगी. गंगू (१३) शंकर गणेश गोखले, स्टे. मास्तर,
शिरोळ यांस दिली.

***भालचंद्र नारायण** (१३) जन्म १९२०, इंग्रजी ५ वी, पुणे.

- * माधव नारायण (१३) जन्म १९२२, इंग्रजी ३ री, पुणे.
विष्णु दिनकर (११) सुखवस्तु होते. भार्या लक्ष्मी, पिंपळगांवच्या
 तगदेवांची मुलगी.
- हर्षि विष्णु (१२) शेती करीत. मृत्यु १९०८. भार्या रमा, लिंब
 गांवच्या केवळकरांची मुलगी. गंगू (१३) विचूरचे जोशी
 यांस. व शांति (१३) पुण्यास श्रीपादराव पाळंदे यांस दिली.
- * गणेश हरी (१३) पुण्यास कांहीं दिवस यांचा गायनक्कास होता.
 सध्यां वास्तव्य राहु-पिंपळगांव, सुखवस्तु. भार्या सरस्वती,
 ताम्हनकरांची मुलगी.
- * बाळ गणेश (१४) जन्म १९३२.
कृष्णाजी दिनकर (११) राहु-पिंपळगांव येथे शेती करीत.
 सुखवस्तु. मृत्यु १९२८. भार्या राधा, वाईचे सदाशिव
 दिख्नाथ जोशी शांवी मुलगी. गीताबाई (१२) पुण्यांवील
 शुक्रदार देहेंत गडे यांजकडे दिली.
- * शंकर कृष्णाजी (१२) जन्म १८८६. भिलिटरी स्वात्यांवील
 हॉस्टल, सुभेदार, आम्. एम्. डी., कंबाइंड भिलिटरी हॉस्टल,
 नवुरा. पहिली भार्या पार्वती, जुलरचे गोपाळ गणेश आगारे
 यांवी मुलगी. दुसरी भार्या सावित्री, पुण्याचे प्रभाकर केशव
 योश्वरे यांवी मुलगी.
- * रामचंद्र शंकर (१३) जन्म १९२३, इंग्रजी चौथी.
- * मधुसूदन शंकर (१३) जन्म १९२५, इंग्रजी दुसरी.
वासुदेव कृष्णाजी (१२) मॅट्रिक. वन्हाडांत मूर्तिजापूर येथे
 लोकलबोइंत ओळहरसीअर होते. मृत्यु १९२१. पहिली भार्या
 अच्छपूर्णा, किकवी—भोर येथील स्वाईलकरांची मुलगी. दुसरी
 भार्या अच्छपूर्णा, अष्टीचे गणेश शंकर नातू यांची मुलगी.

४ थे] माहिती शाखा ७ वी, ऐनेकर व हण्ठेकर, महादाजी नारो १३९

शाखा ७ वी, ऐनेकर व हण्ठेकर, महादाजी नारो

सातव्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष महादाजी नारो (७). ही शाखा परिचेकरांपैकीं असून हिच्यामध्ये ऐनेकर व हण्ठेकर मंडळी येतात. ऐनेकर मंडळींचे वास्तव्य बडोदे, व्यारा, जळगांव, मुंबई, पुणे येथे असून हण्ठेकर मंडळी मुंबई, हण्ठी, दापोली, रत्नागिरी येथे राहतात. चिंतो महादाजी (८) यांना ऐने हा गांव गोविंदराव गायकवाड यांजकडून बक्षीस मिळाला. (ऐ. क. १४ पहा.) यांचे पूर्वज वेळंदुराहून पुण्यास आले. नंतर हे, ऐने, तालुका पळसाणा, प्रांत नवसारी, संस्थान घडोदे येथे आले. यांच्या घराण्यांतील देवता—१ गोविंदराज २ करंजेश्वरी ३ रवळनाथ ४ जात्खाई ५ मानाई ६ जलदेवता ७ स्थलदेवता. या देवतांना चैत्रशुद्ध प्रतिपदा, दसरा, कार्तिक शुद्ध प्रतिपदा, देवदिवाळी, काल्युन शुद्ध पूर्णिमा या दिवशीं आणि लग्न, मुंज या कार्यांचे प्रसंगीं नैवेद्य दाखवितात. पौष महिन्यांत पहिल्या किंवा शेवटच्या रविवारीं, मंगळवारीं केवळांही नैवेद्य दाखवितात. तसेच मुलगा झाल्यावर बारशाचे वेळींही नैवेद्य दाखवितात. आधिनांतील नवरात्रांत अखंड दिवा, माळ व उठती बसती सवाशीण असते. लग्नांत लक्ष्मी-पूजनाचे वेळीं झेंडा नाचवितात म्हणजे नवरा, नवरी यांना कडेवर घेऊन नाचवितात. हण्ठेकर मंडळींचे दोन खोती गांव दापोली तालुक्यांत आहेत. यांच्या घराण्यांत जात्खाय, मात्खाय, केशवराज आणि रवळनाथ या देवतांना सणावारीं नैवेद्य दाखवितात. रामचंद्र गजानन यांचे कुलदैवत कोळथरे येथील कोळेवर.

महादाजी नारो (७) हे पुणे जिल्हांत परिचे येथे येऊन राहिले. इ. सन १७७२ पासून १७८७ पर्यंत विश्वमान असल्याचा लेख सांपडितो.

अनंत महादाजी (९) लहानपणींच वारले.

ऐनेकर

चिंतो महादाजी (C) जन्म १७६४, मृत्यु १८१७. भार्या वया, लक्ष्मण हरी वैशंपायन, उसगांवकर यांची मुलगी. पुण्यास विठ्ठल मोरेश्वर गोळे (मोठे गोळे) यांचे येथें भार्येसहवर्तमान घेऊन राहिले. विठ्ठलरावांनीं रास्ते यांचे तरफे यांस पेशव्यांकडे वकिलातीचे कामावर लावून दिलें. कांहीं वर्षे काम केल्यावर काशीस विद्या शिकण्यासाठीं सहकुटुंब गेले. तेथें ज्योतिषाचा अभ्यास करूं लागले. व देवतेचे आराधन चालू केले. पुढे एके दिवशीं सिद्ध पुरुषाची गांठ पडली. त्यांने यांना एक पुस्तक दिले व सांगितले कीं, 'तूं स्वस्थानीं जा. तुझे कल्याण होईल. तूं जी विद्या संपादन केली आहेस ती सर्व या पुस्तकांत आहे. या विद्येपासून तुला लाभ होईल.' सिद्ध पुरुषाचा आशीर्वाद घेऊन घरीं आले. कांहीं दिवसांनीं काशीहून पुण्यास गोळे यांजकडे आले व पूर्वीप्रिमाणे वकिलातींत काम करूं लागले. यांचे वर नाना फडणीसांचा लोभ होता. ज्योतिषाचा नाड फार लागला व जें सांगत तें प्रसादामुळे सत्य होऊं लागलें. रास्ते यांनीं स्वतःचे लग्न ठरविलें, त्या प्रसंगीं चिंतोपंतांनीं त्यांस सांगितले कीं, तुम्ही १६ दिवसांनंतर दुसरा विवाह कराल. याप्रमाणे घडून आले, व चिंतोपंतांचे भविष्य खरें ठरल्यामुळे उत्तम ज्योतिषी म्हणून प्रसिद्धि झाली. श्रीमंत गोविंदराव महाराज गायकवाड (हल्लींच्या सयाजीराव महाराजांचे पणजे) यांना या वेळीं पेशव्यांच्या अटकेंत पडून पंचवीस वर्षे झालीं होतीं. त्यांनीं चिंतोपंतांस पश्च केला कीं, 'आमची दौलत हस्तगत कधीं होईल व बडोद्यास जाणे केव्हां होईल?' त्यावर चिंतोपंतांनीं एका पत्रांत भविष्य लिहून दिलें. पत्राचा लखोटा

४ थे] माहिती शास्त्रा ७ वी, ऐनेकर व हर्णेकर, महादाजी नारो १८१

बंद केला आहे. बडोद्यास गेल्यावर तो फोडावा. तुमचें कार्य लवकरच होईल असें सांगितलें. भविष्य केल्याप्रमाणे गोविंदराव गायकवाडांस राज्यप्राप्ति झाली. पुढें यांनी वलेसर परगण्यांतील मौजे ऐना हा गांव इ. सन १७९४ मध्यें चिंतोपंतांस बक्षीस दिला. (ऐ. क. १४ पहा.) सन १७९४ मध्यें अहमदाबाद येथें चालू असलेल्या लढाईत जयप्राप्ति होईल असें भविष्य केलें होतें, त्याप्रमाणे फक्ते झाली. यावरून गोविंदराव गायकवाड यांनी दोनशें रुपयांचें वर्षासिन करून दिलें. यांनी कांहीं नवीन देवालये बांधिलीं. कांहींचा जीर्णोद्धार करून नंदादीप चालू केले. धर्मतत्त्वसार नांवाचा ग्रंथ तयार केला तो अप्रकाशित राहिला.

केशव चिंतामण ऊर्फ दाजीवा (९) यांना ज्योतिषाचा थोडासा नाद होता. विसाव्या वर्षीं मृत्यु पावले.

माधव चिंतामण ऊर्फ रावसाहेब (९) जन्म १८०३, मृत्यु १८२५. गणपतिभक्त. ज्योतिषाचा व्यासंग असून थोडें इंग्रजी शिक्षण झालें होतें. ऐने गांवचा सर्व व्यवहार पाहत असत. दुसरी भार्या राधा, सुरतेचे गणेश बळाळ विवलकर यांची मुलगी. राधाबाईनीं २४ आकटोबर, सन १८४८ रोजीं मांडीवर दत्तक मुलगा घेतला. राधाबाईनीं पणतू पाहिला.

चिंतामण माधव ऊर्फ तात्यासाहेब (१०) जन्म १८४४

मृत्यु १८९२. हे पांचव्या वर्षीं दत्तक आले. यांचे पूर्वीचे नांव हरी जनार्दन (३१९) बडोद्यास व्याकरण शास्त्राच्या परीक्षेत पास झाल्याबद्दल दक्षिणा मिळाली. मदनलतिका नांवाची संस्कृत कादंबरी लिहिली. ती, पुढें यांचे चिरंजीव आबासाहेब यांनी प्रकाशित केली. संस्कृत भक्तिविजय व मदालसा कादंबरी हीं अप्रकाशित राहिलीं. भार्या सरस्वती, कान्हीचे

इनामदार जगन्नाथ गोविंद दीक्षित—गोडबोले यांची मुलगी. यमुना (११) सुरेचे माधवराव पटवर्धन (शास्त्री) यांस, अंबू ऊर्फे हरण (११) रहिमतपूरचे माधवराव बाळाजी दामले यांस, व चंद्रभागा (११) पुण्याचे सदाशिवराव नगरकर यांस दिली.

माधव चिंतामण ऊर्फे रावसाहेब (११) जन्म १८६३, मृत्यु १९३४. शिक्षण मैट्रिकपर्यंत, लोअर हायर परीक्षा पास, नायब सुभ्याचे चिटणीस, पळसाण्यास ऑनररी मैजिस्ट्रेट, लोकल बोर्डाचे मैचर, यांच्या खटपटीमुळे बडोदे राज्यांतील सर्व इनामदारांच्या प्राप्तीवरील कर माफ झाला. ऐने गांवापुरता तिसरे वर्गाचा फौजदारी अधिकार मिळाला, ऐन्याच्या ग्रामपंचायतीचे अध्यक्ष, ऐन्यास लायब्ररी स्थापन करून बालचमू तयार केली. ज्योतिषाचा व्यासंग असे. यांनी आपल्या हयातींत घडलेल्या लहान मोळ्या सर्व गोष्टी रोजनिशींत व्यवस्थित लिहून ठेविल्या आहेत. पहिली भार्या लक्ष्मी, माहीमच्या गणेश रामराव दांडेकरांची मुलगी. हिचा पुत्र दत्तात्रेय. नर्मदा (१२) पुण्याचे विनायक रघुनाथ नगरकर यांस, तान्ही (१२) पुण्याचे पांडुरंग वामन नगरकर यांस दिली. दुसरी भार्या लक्ष्मी, श्रीधर बाळकृष्ण दांडेकर, बडोदे यांची मुलगी. हिचा पुत्र चिंतामण. शांति (१२) पुण्याचे माधव रघुनाथ नगरकर यांस दिली.

दत्तात्रेय माधव ऊर्फे भाऊसाहेब (१२) जन्म १८८७, मृत्यु

१९३३. १९०७ मध्ये बी. बी. सी. आय. रेल्वेच्या इटोला सेशनवर मोठा अपघात झाला, त्यांत यांना बरीच दुखापत झाली, व त्यामुळे हात पाय अधू झाले. रेल्वे कंपनीकडून नुकसान—भरपाईबद्दल पंचवीस हजार रुपये मिळाले. वास्तव्य ऐने येथें भार्या पार्वती, पुण्याचे वामन बळाळ केळकर, सावकार

४ थे] माहिती शास्त्रा ७ वी, ऐनेकर व हणेकर, महादाजी नारो १४३

यांची मुलगी. मथुरा (१३) आलिबागचे विष्णु शंकर गोंधळेकर,
वकील यांस, मनू (१३) पुण्याचे मोरेश्वर भास्कर नेने, डॉकटर
यांस, मधुमालती (१३) बडोद्यास दत्तात्रेय परशुराम जोशी,
वकील यांस, व भिमा (१३) तळेगांवचे पुरुषोत्तम वासुदेव
परांजपे, वकील यांस दिली. कमळा (१३) जन्म १९२३,
मराठी चौथी; सुमति (१३) जन्म १९२८, मराठी दुसरी.

*मधुमूदन दत्तात्रेय (१३) जन्म १९२९, इंग्रजी पांचवी, पुणे.

*विनायक दत्तात्रेय (१३) जन्म १९३१, पुणे.

चिंतामण माधव (१२) ऐन्यास चौदाव्या वर्षी मृत्यु.

रामचंद्र चिंतामण ऊर्फ नानासाहेब (११) जन्म १८६९,
मृत्यु १९२३. होमिओपाथिक डॉकटर. प्रथम सुरतेस दवाखाना.
नंतर बडोद्यास. पहिली भार्या जानकी, रावबहावूर बळवंतराव
केळकर, पुणे यांची मुलगी. दुसरी भार्या अन्नपूर्णा, संस्थानिक
सांगलीकर पटवर्धन यांची मुलगी. तिसरी भार्या सीता, बडो-
द्याचे बाबासाहेब घारपुरे यांची मुलगी. हिला चार पुत्र व
दोन कन्या. भिकूताई (१२) जनार्दन विष्णु लेले, वकील,
अलिबाग यांस, सुंदर (१२) विव्याचे दामले यांजकडे दिली.

*श्रीधर रामचंद्र ऊर्फ आप्पासाहेब (१२) जन्म १८९४,
शिक्षण वी. ए. पर्यंत. बडोद्यास मॉडेल हायस्कूलांत शिक्षक
अहित. पहिली भार्या सरस्वती, धुळ्याचे दामुआण्णा वरवे
यांची मुलगी. दुसरी भार्या सरस्वती, हरी रघुनाथ थत्ते यांची
मुलगी. तिसरी भार्या मालती, पुण्याचे गणेश रामचंद्र गोरे
यांची मुलगी. हिला एक पुत्र व एक कन्या. भीनाक्षी (१३)
जन्म १९३३.

* गोदानन् झीपर (११) जन्म १९३९

* गोकर गोदचंद्र ऊर्फे वाचुराम (१२) जन्म १९३०, नोड्क,
वडोदरा राज्याच्यांद नोड्क आहेत. भाष्यां नाडिनी, वडोदराचे
वृत्तात वाचुर योंची यांची मुलगी.

* विष्णु गोदचंद्र ऊर्फे गोदभाऊ (१२) जन्म १९३३, नोड्क,
वडोदरा राज्याच्यांद विष्णु लिंगक, संगीताची गोडी असून
काढी काढायाचा नाव आहे. भाष्यां नंदाकिनी, ऊर्फे विष्णु
वृद्धांद, वैष्णवाया यांची मुलगी.

* अविंदि विष्णु (१३) जन्म १९३६

* कृष्णाची गोदचंद्र ऊर्फे सोनू (१२) जन्म १९१८, नोड्क
दिल्लीथी, वडोदरा.

कृष्ण चिंतामण ऊर्फे आवासाहेब (११) जन्म १८७२,

जन्म १९३३, वी. इ. (अलाहाबाद), इलाहा, वी. (मुंबई).
नोड्कात विळिंगी करीत, सुखारे वीत वर्षांपूर्वी हे व
नावाचे योविंदि नारायण योळे था उभयतोनीं विडून योळे
कृताच्या वंशावळीचे तीन कामड छापून प्रतिबंध केले.
यांनी लिहिलेली बदनलतिका नांवाची संस्कृत कांदवी यांनी
प्रकाशित केली. भाष्या भागीरथी, वडोदाराचे मालगुडका
जोशी यांची मुलगी. विमकी (१२) पुण्यास वासुदेव विष्णु
सेले यांस, सोनी (१२) कान्हीचे शिवराम काशीनाथ
वीक्षित (गोडबोले) यांस, आणि लीला (१२) वैडने
भालचंद्र अनंत करमरकर यांस दिली.

* गंगाधर चिंतामण ऊर्फे आणणासाहेब (११) जन्म १८७५,

नवसारी पांतांत व्यारा येथें शेती करितात. भाष्या गिरिजा,
रावजी गोपाळ दांडेकर, पालघर, जि. ठाणे, यांची मुलगी.

[४६] माहिती शास्त्र ओवी, ऐनेकत व हर्षोक्त, नहादाजी कांते १५५

लघ्नी (१२) पुण्याचे वानुदेवराव पांडंदे यांत, वनू (१२)
गुरुदक्त एटवर्धन (शास्त्री) यांत, नाई (१२) बहोधाचे सीताराम
वशवंत जोशी यांत, वनू (१२) व्यारा वेदील रामचंद्रपंत
मोखले यांत, गोदू (१२) नामपूरचे मोखले यांत, व इतरका
(१२) दारोलीचे जोशी यांत दिली. इंदू (१२) जन्म १९२२.

* काशीनाथ गंगाधर ऊर्फ बापू (१२) जन्म १९००. जग-
गांवात स्वाजगी नोकर आहेत. भाषी उझी, पुण्याचे हुडीचाले
जोग यांची मुळगी. यांना एक पुत्र व एक कन्या आहे.

* रघुनाथ काशीनाथ (१३) जन्म १९३२

* विश्वनाथ गंगाधर ऊर्फ बानुराव (१२) जन्म १९०५.
व्यारा वेद्ये न्यायस्वात्यांत नोकर आहेत. भाषी उना, सोबत
घराण्यांतील.

* माधव विश्वनाथ (१३) जन्म १९३५

* गणेश गंगाधर ऊर्फ नाना (१२) जन्म १९०७, होमिजो-
पाथिक डॉक्टर, दादर वेद्ये आहेत.

यशवंत चिंतामण ऊर्फ बाप्पाजी (९) जन्म १८०२, मृत्यु
१८४७. इडील कंधांचे पश्चात् ऐने गांवचा कारभार पाहत.
घोड्यावर बसण्यांत व बंदुकीचा नेम मारण्यांत पटाईत. ज्योतिष,
वैद्यक व धर्मशास्त्र यांचा व्यासंग होता. दुसरी भाषी, भाषीरथी,
मोडकांची मुळगी. हिचा पुत्र आण्णा. तिसरी भाषी गंगा,
गंगाधरपंत परचुरे यांची मुळगी. काशी (१०) पुण्यास विनायक-
राव देशमुख यांचे मुळास दिली.

आण्णा यशवंत (१०) अल्पवयांत मृत्यु.

हर्णकर

वचाजी महादाजी (८) हर्णस आजोळी पेठे यांजकडे आले.
यांची भार्या ननी गेली असें म्हणतात.

वावजी वचाजी (९) मंडणगड पेटचांत महालकरी होते. यांनी
गेळे कुलाच्या वंशावर्तीची टांचणे परिश्रमपूर्वक तयार
केली होती.

लक्ष्मण वावजी ऊर्फ दाजी (१०) हे मालवणास फौजदार
होते. भार्या लक्ष्मी. दुर्गा (११) जालगांवच्या चिंतामणराव
जोगळेकरांस दिली.

विष्णु लक्ष्मण (१२) हर्णस सुखवस्तु होते. यांचे सापल वंधु
वामन व दामोदर.

गजानन विष्णु (१३) जन्म १८७८, मृत्यु १९२४. वेळास येथें
घर असून, मुंबईस चहाचें हॉटेल होतें. पहिली भार्या सरस्वती,
मुरुडच्या बडे घराण्यांतील. हिचा पुत्र रामचंद्र. गंगा (१४)
मुरुडास गजानन पुरुषोत्तम दामले यांस दिली. दुसरी भार्या
लक्ष्मी, आंजल्याचे वाळकृष्ण रामचंद्र विद्वांस यांची मुलगी.
वत्सला (१५) सुकोंडी (आंजलें) येथील माधव विष्णु शिंवे
यांस दिली.

* रामचंद्र गजानन (१३) जन्म १९०२. मुंबईस विमा एंजंट
व स्वरस्टॅपमेकर. भार्या सुशीला, नौघर-भोरचे वामन कृष्ण
बवं यांची मुलगी. सुमति (१४) जन्म १९२९, इंदुमती
(१४) जन्म १९३६.

*विनायक रामचंद्र (१४) जन्म १९३९.

[२ वं] माहिती शास्त्रा ७ वी, पेनेकर व हर्णेकर, महादाजी नारो १४७

केशव लक्ष्मण (११) हर्णेस सुखवस्तु होते.

वामन लक्ष्मण (११) रत्नागिरी जिल्हांत रेविन्यूस्थात्यांत नोकर होते. सुपारे २५ व्या वर्षी मृत्यु.

दामोदर लक्ष्मण (११) दापोलीस स्टॅपव्हेंडर. पनासाव्या वर्षी मृत्यु. भार्या पावंती, वासुदेव केशव वर्तक, आंजले यांची मुलगी. बाबी (१२) आंबोली-केळशीचे भार्गव अनंत केळकर यांस दिली.

*नागेश दामोदर (१२) जन्म १८९०. मुंबईस पोस्टस्थात्यांत नोकर आहेत. अविवाहित.

अनंत दामोदर (१२) मालवण येयें दिवाणी कोटीत कारकून होते. अविवाहित. पंचविसाव्या वर्षी मृत्यु.

नारायण बाबजी (१०) जन्म १८३०, मृत्यु १८८०.

खोत, दापोलीस प्रख्यात वकील. रत्नागिरी जिल्हांत खोती कमिशनवर रावसाहेब मंडळिकांबरोबर यांनी काम केले असून त्यासंबंधाचा रिपोर्ट सरकारनें मान्य केला. पहिली भार्या अन्नपूर्णा, गोंधळेकर घराण्यांतील. हिचा पुत्र वासुदेव व तीन कन्या. भिमा (११) हर्णेचे भिकाजी बाबजी जोशी यांस, वालुताई (११) दापोलीचे विष्णु वासुदेव देशमुख (मोडक) यांस, आणि बयो (११) वेळासचे विष्णु बाळकृष्ण जोशी यांस दिली. दुसरी भार्या राधा, साठे घराण्यांतील. हिचे पुत्र दत्तात्रेय व अवधूत.

वासुदेव नारायण ऊर्फ बाबासाहेब (११) जन्म १८५९, मृत्यु १९०९. मॅट्रिक, खोत, हर्णेस सुखवस्तु. आजोबांनी केलेल्या वंशावळींच्या टांचणांचा उपयोग करून यांनी गोळे

कुळांतील शाखांची जुळणी परिअमपूर्वक केली. या वंशावळीची उपयोग चार्टीन वर्षांपूर्वी ग. गोविंद नारायण गोळे यांना कार झाला. पहिली भार्या जानकी, केळदीच्या विष्णुपंत केळकारांची मुलगी. हिचा मुलगा मधुमूदन. दुसरी भार्या पुण्यांतील अमर्नांकर जोशी यांची मुलगी. तिसरी भार्या जानकी, कोल्हापूरचे विधवानाथ विठ्ठल गोखले यांची मुलगी. शांता (१२) रत्नागिरीचे वाळकृष्ण दामोदर जोशी यांस दिली.

* मधुमूदन वामुदेव (१२) जन्म १८८६, खोत, वी.ए., एलएल.बी. (११२५). दापोलीस वकिली करतात. (यांना सावध्या मावश्या ६ व चूलत मावश्या १५) पहिली भार्या मालती, मुळडोंचे वामन रामचंद्र मंडळीक यांची मुलगी. कुसुम (१३) दादरचे श्रीकृष्ण गोविंद भिडे यांस दिली. कुमुदिनी ऊफ वेबी (१३) जन्म १९१९. दुसरी भार्या सांगलीचे दामोदर वामुदेव खाडीलकर यांची मुलगी. हिला दोन पुत्र व एक लहान कन्या.

○ * एकनाथ मधुमूदन (१३) जन्म १९२३. विद्यार्थी.

* शरद मधुमूदन (१३) जन्म १९३०

* दत्तात्रेय नारायण (११) जन्म १८७८, खोत, वी.ए., एलएल.बी., रत्नागिरी डिस्ट्रिक्ट कोर्टीन क्लार्क ऑफ दि कोर्ट. पेन्डानर शिरस्तेदार. सध्यां रत्नागिरीस वकिली करतात. पहिली भार्या आनंदी, वाईच्या गोशाळे रास्त्यांची मुलगी. हिची कन्या कमळ (१२) शिवराम गोविंद भावे, वकील, सातारा यांस दिली. दुसरी भार्या सीता, सोहनी यांची मुलगी. हिची कन्या सुलोचना (१२) जन्म १९१९, तिसरी भार्या पुण्याचे नानासाहेब केळकरांची मुलगी. हिचा पुत्र माधव व तीन कन्या. शरयू (१२) जन्म १९२८, लीला (१२) जन्म १९३०

कृपाच्या दो. मुहाम्मद दि २४-०८-१० रोजी मुक्ती, डिंटा अंगी केंद्र
८० अंबे वादिनीं अंतर्व्याप्त

* माधव दत्तात्रेय (१२) जन्म १९२४, विद्यार्थी.

* अवधूत नारायण (११) जन्म १८८०, शिक्षण मैट्रिकपर्यंत वास्तव्य हर्णे, व्यवसाय खोती व शेती. भार्या इंदिरा, विडल रामचंद्र फाटक, जमखिंडी यांची मुलगी. वत्सला (१२) रंगनाथ कृष्णशास्त्री विवलकर, आंजलै यांस, सुशीला (१२) महादेव विनायक महाजन, रेवदंडा यांस, मंजुळा (१२) पुरुषोन्नम वासुदेव मंडलीक, दापोली यांस आणि प्रमिला (१२) भालचंद्र दत्तात्रेय गोगटे, अलिवाग यांस दिली. विमला (१२) जन्म १९१५, सरला (१२) जन्म १९१७, लीला (१२) जन्म १९२४, कमला (१२) जन्म १९२६, निर्मला (१२) १९३२.

* चलवंत अवधूत (१२) जन्म १९२२, विद्यार्थी.

* श्रीराम अवधूत (१२) जन्म १९३०

शास्त्रा ८ वी, परिचेकर, बाजी रंगो

आठव्या शास्त्रेचा प्रवर्तक पुरुष बाजी रंगो (७). या शास्त्रेतील मंडळी पूर्वी परिच्यास होती. सध्यां मोर्शी, मूर्तिजापूर, नागपूर, वरोडा, मुंबई, पुणे, निंबाळकरांचे वडगांव आणि लोणावळे येथें राहतात. मोर्शीच्या कुटुंबांत करंजेश्वरी, व्यंकोबा, जेजुरीचा खंडोबा, गणपति व विष्णु यांना देवदिवाळीस नैवेद्य दाखवितात. शारदीय नवरात्रांत अखंड दिवा, माळ असून उठती बसती सवाशीण, बालण, व कोवारीण यांस भोजन असते. आधिन शुद्ध अष्टमीस महालक्ष्मीचा मुखवटा उकडीचा करतात. घागरी फुंकणे इत्यादि आचार पांच वर्षे पाळतात. चोडण नाहीं. मुंज, लग्न या प्रसंगीं व मुलगा शाल्यावर

बारशाचे दिवशीं गोळे असतो. मार्गशीर्ष महिन्यांत सठीचे नवरात्र असते. दिवामाळ असून तळी भरतात व कुळ्याळा नैवेद्य घालतात. गणेश मनोहर पुणे याच्या कुटुंबांत आवणांत जन्माष्टमीचा उत्सव उपोषण व पारणे असते. करंजेश्वरी, तुकाई, जानाई, जाखाई काळ भैरव (नाथ) या देवांना देवदिवाळीस नैवेद्य दाखवितात. माघ शुद्ध प्रतिपदेपासून रथसप्तमीपर्यंत श्रीसूर्यनारायणाचे नवरात्र असते. अखंड दिवा, आदित्यहृदयाचा पाठ असून रथसप्तमीचे दिवशीं भोजनास मेहुण असते. दनोपासना आहे. श्रीधर केशव, मुंबई यांच्या कुटुंबांत करंजेश्वरी, गोविंदराज, जानाई व जोखाई या देवतांना श्रावण शुद्ध पूर्णिमा, देवदिवाळी व फाल्गुन शुद्ध पूर्णिमा या तीन वेळां नैवेद्य दाखवितात. चोडण मुक्कीच मरावयाचे नाही. आश्विनांतील नवरात्रांत अखंड दिवा, माळ, असून रोज ब्रातण सुवासिनी यांस भोजन असते इसच्याचे दिवशीं गोळे. दरसाळ करंजेश्वरीचे अलंकार सवा गुंज सोन्यां वाढवावयाचे. मार्गशीर्ष शुद्ध पक्षांत व्यंकोवाचे पारणे करतात वामन लक्ष्मण (१०) यांच्या शास्त्रेत करंजेश्वरी, तुकाई, किरणगाई यांन देवादिवाळीला नैवेद्य दाखवितात. लघ, मुंज या कायीनंतर गोळे असतो चोडण नाही. कूम्कूम (दानुका भिषधाई, जि. पुणे) येथे देवीच्य दगडीलालाटी झोडण वाचे तातो. तुकाईचे मासग मत्तणे तीन वर्षांनी एकदो व कूम्कूमनीचे मासग मत्तणे दरसाळ करतात. नहातकर्म यांच कठो झाले. आश्विनांतील नवरात्रांत अखंडदीप, माळ दहाती कलाती मुक्काचीण झाले. शाव शुद्ध परिवेशानुसार सासारीपैकूलनाम्याच्या नवरात्रांत अखंड दिवा व आश्विनांतील या जन्म रथसप्तमीचा मेहुण झाले.

काळी रेखा (११) हे नीनधाईचे हवाकदार होते. काळी रेखा

सखाराम सदाशिव (९) नीरथडीचे हवालदार. खोडा वेही व फाई देण्याचा अधिकार होता.

कृष्णाजी सखाराम ऊर्फ बाबा मुभेदार (१०) मृत्यु १८७५.
भार्या भागीरथी, पुण्याचे नाम यांची मुलगी.

पुरुषोन्नम कृष्णाजी (११) भार्या सत्यभामा, सुमारे १८६० त मृत्यु.
राघो बाजी (८) यांची मुलगी पांडववाडीचे बळवंतराव कोल्हटकर यांस दिली. वाई तालुक्यांत पांडववाडी-भोगांव येथें कोल्हटकरांच्या आमराईत गोळ्यांची समाधि असून पेठे यांस पूजा करण्यासाठी एक शेत दिलें आहे.

गोपाळ राघो (९) दत्तक आले. भार्या गंगा. मुलगी काशी.

काळो गोपाळ ऊर्फ तात्या (१०) परिच्यास शेवी करीत.
मृत्यु १८८२. भार्या अन्नपूर्णा, वाठारकर सोहनी यांची मुलगी.
मथु (११) नागपूरचे मोरोपंत खरे यांस दिली.

मदाशिव काळो (१२) वडोदारास डॉकटरीचे शिक्षण झाले होते.
मृत्यु १८८१, भार्या उमा, वाईचे वाकाजी गंगाधर दातार यांची मुलगी.

चिमणाजी गोपाळ ऊर्फ विश्वनाथपंत (१०) परिच्यास
जेती करीत. मृत्यु १९०९. भार्या वानकी, मोरोपंतचे गोपनोंदे यांची मुलगी. लाई (११) पुण्यास मोरिंदगाव लेले यांस तिळी.

सखाराम चिमणाजी (१२) मृत्यु १९२०. परिच्यासून उन्नतीकरण झाले. तेथें गोरक्षनी वरदानासाठी संसादक. मोरीनी नानांकुल वकील. तेथें स्थावर इस्टेट संसादन केली. दुर्दोषासाठी. भार्या वानोदा, मोर संसादनासाठी काटक यांची मुलगी. फलतुमा (१३) पुण्यास उल्लगणाच देशमुक्त यांस, सोनू (१४)

येवत्याचे विष्णुपंच यंत्र यांत, चिक्क (१२) उमरावतीस दृश्यात्रेय
होकर यडे, यु, रजिनिअर यांत आणि ठळ (१२) अकोल्यात्त
हरीभाऊ केळकर यांत दिली.

भास्कर मत्खाराम (१२) मोर्शीत्त सुखवस्तु, कॉरिस्ट खाल्यांव
मोकर, गुराचे डॉक्टर, होमिओथार्थिक वैद्यकी करीत, मोर्शीच्या
तंनिटेशन कमिटीचे अध्यक्ष, पहिली भाष्या यमुना, लिंबोसीकर
जोशी यांची मुचगी, इसरी भाष्या यमुना, नांदगांवचे चिंवान्नज-
राव थते यांची मुचगी, आवडी (१३) दामोदर गोविंद थते
वहतीचदार, बाजापूर, यांत, येतू (१३) हिची वडील वहीण
वारस्थावर दामोदरपंत थते यांतच दिली.

* गोपाळ भास्कर (१३) जन्म १९०४, मोर्शीत्त सुखवस्तु आहेत.
भाष्या रमा, दोणी उमरावतीचे नरहरपंत टिळकांची मुचगी.

* दृश्यात्रेय गोपाळ (१४) जन्म १९२९, विद्यार्थी.

* नरभिंह भास्कर (१३) जन्म १९०६, मोर्शीत्त घरचा व्यव-
हार पाहताव, भाष्या मालवी, अकोल्याचे नामजोशी यांची मुचगी.

* भास्कर नरभिंह (१४) जन्म १९३२

* अदोक्षज भास्कर (१३) जन्म १९१०, मूर्तिजापुराच म्हुनि-
तिपालिटीत तंनिटरी इन्स्टेक्टर आहेत. भाष्या तुमती, नामकरी-
मुचगांवचे दाने यांची मुचगी.

अमृत लक्ष्मण (१०) हे धाकन्या दोन वंशूसह न्यालेशकडे
नालगुनार होते. भाष्या उमा (वहिणाचाई), निरजकर
कटवीनांची मुचगी, याना चोळीकांगडीवडल दरभार नाहीते
फसीसु सप्तये किल्लत असत.

नारायण असृत (११) मृत्यु १८९३. परिच्यात शेती करीत.

भाष्या रमा, सखारामपंत ओळांची मुलगी.

शंकर नारायण (१२) गुलबुम्यांस मोजणीदार होते. भाष्या
पांवती, पुण्याच्या वर्तकांची मुलगी.

मनोहर असृत (११) नगर कोटीत दहा वर्षे नोकर, परिच्यात
शेती करीत. भाष्या दारका, वीरवालेहे वेधील बाबाजी रघुनाथ
आगाशे यांची मुलगी. मधू (१२) मत्तूरचे गोविंद नारायण
जोशी यांस व बगू (१२) रघुनाथ नारायण गोखले, सोलापूर,
यांस दिली.

* गणेश मनोहर (१२) जन्म १८८३. पुण्यात इसिंगेशन स्वात्यांत
नोकर. पहिली भाष्या रुक्मिणी, वडवंत रामचंद्र जोशी, पुणे,
यांची मुलगी. पुणे म्युनिसिपल शावेंत निरुच्या वर्षीची ट्रॉड
शिक्षकीण. दुसरी भाष्या रुक्मिणी, पुण्याचे लक्ष्मण चितानण
जोगळेकर यांची मुलगी. तिसरी भाष्या चारदा, डहाणूचे विनायक-
राव गोखले यांची मुलगी. तुमन (१३) जन्म १९३१,
शालिनी (१३) जन्म १९३६.

दामोदर मनोहर (१२) पुण्यात पोस्टांत नोकर, अस्त्रवांत मृत्यु.

यशवंत मनोहर (१२) जन्म १८८९, मृत्यु १९३६. परिच्यात
शेती करीत. भाष्या अल्पाला (मंगू), विकार, जि. पुणे वेधील
नीतानानंत भोगले यांची मुलगी. ही परिच्या वेत्ये शिक्षकीण आहे.

रघुनाथ असृत (११) मायनवादनांवर्ये निपुण. म्बालहेगीन
तीस वर्षे होते. पुढे परिच्यात आले, जिनिवाहिन.

गोविंद लक्ष्मण (१०) म्बालहेगीन काढगुवार होते. यांची
कल्या अननूदा, पुण्यात कवडीकांकडे दिली.

दामोदर केशव (१२) जन्म १८९३, मृत्यु १९२८. अकोल्यात
विलिंगचे कारकून. अविवाहित.

वामन लक्षण (१०) जन्म १८२३, मृत्यु १८८८. शहरी

येथे शेती करीत असत. पुढे पुण्यात राते यांतकडे कारकून.
नंतर कलवा पेडवीत अकलकोटच्या भोजल्याचे कारकून. भावी
सीता, सुर्य येथीत जोगांची मुठमी. जावडी (११) चिना-
पूर्वे गोविंदगाव करवारकून यांत, सत्त्व (११) मसूरचे उक्खण
रात केळकून यांत. शान्त (११) पुण्याचे वातहल्यासेहे देवकर
यांत, व वाती (११) यक्षभाषात उक्खण चिनासण वास्त,
कळील यांत दिली.

वाती वामन (११) पुर्णे विल्हॉम बाटी वात्तमाला. शहरीच्यात
मृत्यु १९०३. भावी याकीरी, पुण्याचे वास्त यांची मुठमी.

वादव वामन (१२) जन्म १८४६, मृत्यु १८८५. वाती विल्हॉम
वात्तमाला. पुढे पुण्यात विलिंगचे जाती भोजल्याचे कारकून.
भावी गोपिका, योज संस्थालोगीत विकाजीसेहे काटकोंची मुठमी.

* **गोविंद वादव (१२)** जन्म १८४६. वात्तमालोत नाशुल्या
आविकर्त योजमाला. १९०३ ताती फेल्डल वेताते. शास्त्रम्य
नाशुल्य. भावी यांत, विचक नाशुल्या विहे, किंवदकून
यांची मुठमी. द्वातका (१३) यामाकूलसेहे जोशी (विहे)
विलाशुल्यकून यांत व सुंदरा (१३) पण, जि, कुट्राका यांदील
कृष्णगाव इगी जोग यांत दिली.

* **नाशुल्या गोविंद (१३)** जन्म १९१५, नाशुल्या भौतिक
कौटुंज्याच्ये इंटरव्या वर्गात आढ़त.

* **सद्गुणिव गोविंद (१३)** जन्म १९१५, भौतिक विद्यार्थी, नाशुल्या.

दामोदर केशव (१२) जन्म १८९१, मृत्यु १९२८. अकोल्यात
विकिटाचे कारकून, अविवाहित.

वामन लक्षण (१०) जन्म १८२३, मृत्यु १८८८. परिचे
येथे योनी करीत असत. पुढे पुण्यात रात्रे यांनकडे कारकून.
नंतर कसवा पेठेनीच अकाळकोटच्या भोसल्याचे कारकून. माझी
सीता, नृपे येथील जोनांची मुठमी, जावडी (११) शिवा-
मूर्त्यचे गोलिंदिशाव कल्पकळत यास, तस्व (११) मनूरचे उक्खण
राव केळकळत यास, वाटू (११) पुण्याचे वातहृष्णवंश देववत
यास, व वाढी (११) यदवनाथात उक्खण चित्रामण चापट,
कफीत यास दिली.

वाजी वासन (११) पुणे विलक्षण भाजी शास्त्रानामानन्. फालिंद्यात
मृत्यु १९०३. माझी याकीरी, पुण्याचे चापट यांची मुठमी.

बाबत वासन (१२) जन्म १८४६, मृत्यु १८८५. वाजी विलक्षण
शास्त्रानामानन्. पुढे पुण्यात वाडिन्याचे यांनी भोसल्याचे कारकून.
माझी गोलिंदिशा, भोज संस्थानांगीच मिळवींगीत फाटकांची मुठमी.

* **गोविंद बाबत (१२)** जन्म १८७६. मध्यमांगात नाशुल्य
असिलेंद्र फोल्यानन्. १९३१ यांची फोल्यात घेतले. यासाच्या
नाशुल्य, माझी यंगा, विवक नाशायण शिंदे, किंवदंकल
यांची मुठमी. द्वादशा (१३) यमाकालात योद्धी (विवक)
विद्याशुल्यकर यास व सूर्दगा (१३) पाण, जि. कुलाचा येणील
कृष्णनांद हीरी जोग यास दिली.

* **नाशायण गोविंद (१३)** जन्म १९१५, नाशुल्य भोल्य
कांडिजमाऱ्ये हृष्टरच्या दर्गात आढ़त.

* **सदाशिव गोविंद (१३)** जन्म १९१५, मौर्दुक विद्यार्थी, नाशु.

बालकृष्ण वामन (११) जन्म १८५७, मृत्यु १९१३. परिचयात शोभी कीरीत, मुखवस्तु. भाष्या सत्यमामा, निवाळकरचि
दहरांव येथील वावाजी वडाळ साठे यांची मुळगी. रंग (१२)
पुण्याचे कायीनाथ वज्रचंत करमरकर यांस दिली.

* रामचंद्र बालकृष्ण (१२) जन्म १८८७. परिच्याहून निवाळ-
करांचे दहरांव येथे आटे. मुखवस्तु. आईच्या वडिलांची
इमेट यांना विचारी. एहिली भाष्या सीता, नोरो महादेव कडके,
कोल्हापूर, यांची मुळगी. दुसरी भाष्या रुक्मिणी, फलटणचे
लक्षण येतिह तऱ्हस्तवुदे यांची मुळगी. हिता दोन पुत्र व दोन
कन्या, चाली (१३) अंदेकेशरचे भालचंद्र केशव बिडे
यांना दिली. अंबू (१३) जन्म १९२२.

* नीलकंठ रामचंद्र (१३) जन्म १९२१, मराठी सावधी, लोणावळे.
कृष्णाजी रामचंद्र (१३) जन्म १९२५, मराठी ६ वी, दहरांव.
कृष्णराव वामन (११) जन्म १८५३, मृत्यु १९०२. नम्ब-
शोभीत रोस्टर इन्स्प्रेक्टर. विलासपुराळा पोस्टमास्टर असुवांना
वामने. भाष्या गावा, पुण्याचे नरसोपंत जोग यांची मुळगी व
हरिश्चिकपरायण विष्णुबोवा जोग यांची बहीण. दुर्गा (१२)
नागपुराळ महादेव अंदेक घारपुरे, वकील यांस, गोदू (१२)
नीलकंठराव साठे यांस व शांता (१२) जवलपुरचे बनोहर
बालकृष्ण परांजेपे, डिस्ट्रिक्ट जव यांस दिली.

चिंतामण कृष्णराव (१२) जन्म १८८३, मृत्यु १९१४.
नामपुराळ नरकारी तारखाल्यांन नोकर. भाष्या सरस्वती, बोद्धवडे
रचुनाथराव जोशी यांची मुळगी. मथुरा (१३) नागपूरने
लदाखिवराव केळकर, हॉक्टर यांस, व चिंग (१३) पुण्याचे
भालचंद्र दिनकर तऱ्हस्तवुदे, लेफ्टनेंट यांस दिली.

- * हरी कृष्णराव (१२) जन्म १८९०, मध्यप्रांतीं गायपुराम कमिशनर कचेरींत कारकून, नागपुराम वर्गीच वर्षे लेजिस्ट्रेटिव्ह कौन्सिल ऑफिसांत सूपरिंटेंट, १९३४ साठी सरकारातून रावसाहेब ही पदवी मिळाली. साथ्यां सिविल सेक्टरीएस्ट्रेट रजिस्ट्रार आहेत. भाषा इंद्रिया, गुणवाचे महादेव भोरेश्वर कडबीला (भानु) यांची मुलगी. मुंदर (१३) जन्म १९२१, मॅट्रिक्युलर वर्गात आहे. वेळू (१३) जन्म १९२३, इंद्रजी पांचवी, लीला (१३) जन्म १९२५, इंद्रजी पहिली.
- * जनार्दन हरी (१३) जन्म १९२३, विद्यार्थी.
- * वामन हरी (१३) जन्म १९३०, विद्यार्थी.
- * विश्वनाथ कृष्णराव (१२) जन्म १८९३, ऑफिसर्स्ट्रेट मैट्रिक्युलर ऑफिसर, मध्यप्रांतींत वरोऱ्यासु सरकारी हॉकटर आहेत. भाषा तिळू, उमरावतीचे वानुदेव गोविंद नामजोशी यांची मुलगी. कमला (१३) जन्म १९२८, भराठी वित्तरी. कुलुम (१३) जन्म १९३५.
- * गजानन विश्वनाथ (१३) जन्म १९२२, इंद्रजी चौथी, वरोडा.
- * गोविंद विश्वनाथ (१३) जन्म १९२३, इंद्रजी वित्तरी.
- * मनोहर विश्वनाथ (१३) जन्म १९३०, भराठी दुसरी.
- * शारंगधर विश्वनाथ (१३) जन्म १९३२.
- * रघुनाथ विश्वनाथ (१३) जन्म १९३६.
- * अनंत कृष्णराव (१२) जन्म १८९७, लोकलसेल्क गव्हर्नर्सेंट डिप्लोमा पुणे येथे १९२९ साठी मिळाला. नागपुर सिविल स्टेशन म्युनिसिपल ऑफिसमध्ये चीफ अकॉंटेंट. सावंजनिक धार्मिक उत्सवांत प्रामुख्यानें भाग घेत असतात. भाषा समुज्जा, देवरांगे येथील केशव माधव कुलेंकर यांची मुलगी.

- * भास्तचंद्र अनंत (१३) जन्म १९२६, विद्यार्थी, नानूर
- * दमोह अनंत (१३) जन्म १९२८
- * चिनायक अनंत (१३) जन्म १९२९
- * रघुनाथ अनंत (१३) जन्म १९३२
- * दामोदर अनंत (१३) जन्म १९३४

विष्णु वामन (११) वयाच्या वाविसाव्या वषी मृत्यु. भाषा
लक्षी, पुण्याचे तिघूभाऊ साठे यांची मुलगी.

शास्त्रा ९ वी, परिचेकर, पांडुरंग रंगो

नवव्या शास्त्रेचा प्रवर्तक पुरुष पांडुरंग रंगो (७). या शास्त्रेतील मंडळीचं वास्तव्य पुणे जिल्हांत परिचें येथें आठ पिळ्या आहे. सध्यां सुद यांचे येथें कांहीं मंडळी राहत असून सासवड, मुंबई व मोंगलाईतील वीड जिल्हांत मांजलगांव येथें कांहींचे वास्तव्य आहे. परिचें, धनकवडी, जामनेर, कण्हेरी इत्यादि ठिकाणीं इनाम जमिनी आहेत. सासवड कोटीतील ता. २९१८।१८८५ चा मु॥ नंबर २९९ यामध्ये वाढी - बळवंत अमृत गोळे; प्रतिवाढी - चिमणाजी गोपाळ, वामनराव लक्षण, सिंदेश्वर भास्कर गोळे इत्यादि असून खालील नऊ कागदांचा संबंध आला आहे. (१) चिरवंदी धरणांचे पाण्यावद्दल पेशवे सरकारचे आज्ञापत्र (२) कार्तिक शुद्ध प्रतिपदा शके १६९७ मध्ये सदाशिव वाजी यांस मिळालेले वतनपत्र. (३) रास्ते सरकारचा अंमल दूर होइपर्यंतचे कागद सन १८३२ पर्यंतचे. (४) आपाणी जनादीनचे पत्र १७ रजबचे. (५) हरिपंत तात्या फडके यांचे पत्र छ २७ रजब. (६) सरकारचे पत्र रामचंद्र नारायण सुभेदार यांचे नाव

छ २५ रजव. (७) मास्करपत्रे कानीटकर यांचे पत्र छ १७ रजव.
 (८) जानराव विंचकराव माधाजीचे पत्र. (९) नारोपत नाना यांचे मत्त-
 लाशीची यादी. देवता व आचार आठव्या शास्त्रेतल्याप्रमाणे कांहीं
 कुंदेबांत असून, मांजलगांवच्या मंडळींत करंजेषरी, जेगेषरी, गोविंद-
 राज, बहिरवनाथ व खंडोबा या देवता आहेत. उपास्य देवता भी
 दत्त आहे. पाहुणा खंडोबा (जेजुरी). आधिनांतील नवरात्र, माषां-
 तील रथसप्तमीपर्यंतचे नवरात्र, दत्तजयंती हे आचार असून चंपाषडीस
 व चैत्री पौर्णिमेस खंडोबाची तळी भरतात.

जनार्दन बाबुराव (९) परिंचे येथील वतनाची व्यवस्था पाहत.

चिमकोबा जनार्दन (१०) मृत्यु १८८२. अविवाहित, रामदासी,
 यांनीं घालहेर संस्थानांत रामदासी—मठस्थापना केली.

त्यंवक जनार्दन (१०) हे १८८५ मध्ये इंदूर, उजनीकडे होते.

विनायक जनार्दन ऊर्फ बापूसाहेब (१०) मृत्यु १९०९. काळीची
 परीक्षा पास, फौजदार व पोस्टमास्तर, भार्या यमुना, निंबाळ-
 करांचे वडगांव येथील साढ्यांची मुलगी. कुसाआका (११)
 सातारकर चाम यांस, अंबू (११) बळवंतराव आगांशे
 वीरवाल्हे यांस, मनू (११) नारायणराव पटवर्धन, भडगांव,
 यांस, आणि बयाताई (११) निजामचे राज्यांत परांडे येथे
 दत्तोपत ओक यांस दिली.

गोविंद विनायक ऊर्फ दादाभाईब (११) जन्म १८६३,
 मृत्यु १९२६. औरंगाबादेस कांहीं दिवस स्वाजगी नोंकरी
 केल्यावर मोंगलाईत मोंजणीदार, रेल्हिन्यू संकेत इन्स्प्रेक्टर,
 पेन्शन वेतल्यावर शेवटीं आष्टीस वारले. दनभक होते. भार्या
 गोपिका, औरंगाबादचे मिकाजीपत दोंगर यांची मुलगी.

- * दिगंबर गोविंद ऊर्फे वचन (१२) जन्म १९०२, मोंगलाईन वीड
जिलहात नांजलगांव येथे सरकारी कारकून. माया मथुरा,
भुजगांव केशव विनायक साठेये यांची मुलगी. सुलोचना ऊर्फे
दिली (१३) जन्म १९२८, विमली ऊर्फे कावेरी (१३)
जन्म १९३१, मिथू ऊर्फे छोटी (१३) जन्म १९३४
- * श्रीपाद दिगंबर ऊर्फे कुनू (१३) जन्म १९३०
- * अलहाद गोविंद ऊर्फे पंडित (१२) जन्म १९२३, मेकनिकल
लैंगिनिअर, हॉईवची परीक्षा पास.
- * नारायण गोविंद (१२) जन्म १९१८, विद्यार्थी, भराटी,
इंग्रजी, डॅडू व तेलंगी या चार भाषा अवगत आहेत.
बन्धवंत विनायक (११) १८६९ साली मॅट्रिक.
बन्धवंत पांडुरंग (८) यांनी दोन वेळां पायीं काशीपात्रा
केल्या. शेवटी संन्यास घेतला. परिच्यात समाधि आहे. माया
अन्नपूजा, वाईचे भट्टभट फडके यांची मुलगी. बयाबाई (९)
परिच्यात राधोपंत परांजपे यांस, बगूबाई (९) वडूथचे स्तरे
यांस, बहिणाबाई (५) पुण्याचे तात्यासोहब दामोळकरांस
व राजूबाई (९) त्रिवकराव घारपुरे यांस दिली.
- अमृतराव बन्धवंत (९) मृत्यु १८६४. सातारच्या महाराजांकडे
दफनदार. माया समुद्रा, पुण्याचे मोरोपंत सहस्रबुद्धे यांची मुलगी.
येमूबाई (१०) नारायणराव जोशी, वडूथ यांस दिली.
- बन्धवंत अमृतराव ऊर्फे विश्वनाथपंत (१०) जन्म १८३०,
मृत्यु १८८६. रत्नामिरीत शिरसेदार होते. यांनी पुण्याचा
यांत्र्या हाती तिहिल्या असून गोळे कुलाच्या वेगावाडी
जुळविण्याचा प्रयत्न केला. माया आनंदी, हरी गंगाधर लोनम.

वाई, यांची मुलगी. आवडी (११) नगरचे डि. हे. कलेक्टर, जनार्दन एकनाथ सहस्रनुदे यांत, चहिणा (११) सातामने नारायण बळवंत दिवेकर यांत, आणि साळू (११) पुण्याचे गोविंद गंगाधर पटवर्धन यांत दिली.

नारायण बळवंत (११) जन्म १८५२, मृत्यु १८८७, डायॅ जिल्हांत मोजणीदार. पहिली भायां लक्ष्मी, सावारचे काटक सब-जव यांची मुलगी. इारका (१२) वालशाचे जोशी यांत दिली. दुसरी भायां लक्ष्मी, वाईचे रावजी दीक्षित स्वरे यांची मुलगी.

* काशीनाथ बळवंत (११) जन्म १८६७, रत्नामिरी कोटीत सेक्षण रायटर होते. सध्यां परिच्यात सुखदस्तु. भायां अन्नपूर्णा, पुण्याचे तात्या सोटे यांची मुलगी. सुंदरी (१२) लक्ष्मण बळवंत जोशी, पुणे यांत, आणि बाढी (१२) बडोदाचे दत्तात्रेय गणेश पटवर्धन यांत दिली.

जगन्नाथ काशीनाथ (१२) व्ह. फा. पास. परिच्यात शाळामास्तर होते. मृत्यु १९१६.

श्रीपति बळवंत (११) जन्म १८७०, मृत्यु १९००. मैट्रिक, स्कूल कायनल, हेडकॉर्क, डिस्ट्रिक्ट एंजिनिअर, नाशिक. भायां मार्गीरथी, पुण्याचे नारायणराव गोवंडे यांची मुलगी. यांना दोन कन्या, चिंगी व बयो (१२). चिंगी (१२) पुण्यात जोशी घराण्यात दिली.

सीताराम बळवंत (११) जन्म १८७२, मृत्यु १९३८. नगर प्युनिसिपालिटीत नोकर होते. भायां जानकी, चासकामानच्या विष्णुपंत पाटणकरांची मुलगी.

शंकर वल्लवंत (११) जन्म १८७५, मृत्यु १९१४. वी. ए. पुण्यास मांवे स्कूलचे सुपरिंटेंडेंट. दिसण्यांत रुबाबदार, शिक्षिण्याची उत्कृष्ट हातेठी, नामांकित इंग्लिश शिक्षक, विद्यार्थ्यांना कारब ग्रिय असून व्यायामाच्या खेळांना विशेष उत्तेजन देत असूत. भायां गंगा, वाईच्या आपल्यांची मुलगी.

गणेश वल्लवंत (३) जन्म १८१२, मृत्यु १८९०. सातारच्या बहारानांकडे नोकर. भायां सरस्वती, वाईचे गंगाधर गणेश सोमण यांची मुलगी. पथू (१०) पुणे जिल्हार्तील न्हावर वेशील रिसबूद यांस, कुसाचाई (१०) सातारचे सदाशिवाव चिंह यांस, अंचु (१०) पुण्यास घट गुरु यांच्या वराण्यांत, वेणू (१०) पुण्याचे गोविंदगाव चाकेकर यांस, कई (१०) कृष्णाजीर्ण रिसबूद, पुणे यांस आणि साळू (१०) चिंदानांव कळकंत बोडी, वाई यांस दिली.

चिंदानांव गणेश (१०) जन्म १८४०. नवर जिल्हांत राहुरी-सूर्यनेत येथे वकील. भायां काढी, बोरगांवचे गोवरेड यांची मुलगी. नेमू (११) नवरच्या दोने वराण्यांत दिली, जापि व्याहूताई (११) दिनकराव बोडी, नाशपूर यांस दिली.

वाहुदेव चिंदानांव (११) जन्म १८८५, मृत्यु १९११. वाहुदेवमाझे हेही राहुरी—सूर्यनेत येथे वकील होते. भायां बांधोदा, नवर जिल्हार्तील कोतूकच्या तोमणांची मुलगी.

***महादेव गणेश** (१०) जन्म १८५८. कांहीं वर्षे बोरगांवचे नोकरी केली. सूर्यां परिच्यास सुखवस्तु आहेत. भायां शावंडी,

वाईचे महादेव धोंडदेव फडके यांची मुळगी. वगू (११)
गणेश नारायण जोशी, भोर यांस, गोदू (११) नीलकंठ
विनायक लेले, वाई यांस आणि मनी (११) दिनकरपंत
जोशी, पुणे यांस दिली.

* गणेश महादेव (११) जन्म १९०१, वाहूमयविशारद (टिळक
महाराष्ट्र विद्यार्थी), हायकोटे वकील, पथम पुण्यास ज्ञान-
कोश कचेरीत तीन वर्षे काम केल्यावर मुंबईत मासिक मनो-
रेजन छापखान्याचे सूर्यरिटेंडेंट, सर्वां सासवडास वकिली
करतात. १९३२ ते १९३६ ताळुका कॉमिशन कमिटीचे अध्यक्ष,
१९३२ च्या सत्याघात्या चलवर्लीत भाग वेतल्यामुळे सहा
महिने शिक्षा व दोनशें रुपये दंड आला. पुण्यास १९३०
सार्वी पिकेटिंगच्या चलवर्लीत भाग वेतला होता. हल्ही जिल्हा
लोकलचोहे पुणे व जिल्हा स्कूलचोहे पुणे या संस्थाचे लोक-
नियुक्त समाजद आहेत. मायां सरम्बवी (इंदिरा), पृष्ठाचे विषय
गोपाळ थने, सेवानिवृत्त संदर्भमास्तर यांची मुळगी. दिली
(१२) जन्म १९३३.

* चाल्कण्ण गणेश (१२) जन्म १९२७, विद्यार्थी, सासवड.

* चिंतामण गणेश (१२) जन्म १९३०, विद्यार्थी.

* अरविंद गणेश (१२) जन्म १९३५.

* पांडुरंग महादेव (११) जन्म १९०३, मुंबईत नोगटे दिलो
प्रसमव्यें नोकर. पहिली मायां उड्यो, जांभूळपांच्याचे संमाधरपंत
जोशी यांची मुळगी. दुसरी मायां माडवी, सदाशिवराव
केळकर, आजरें (इचलकरंजी) यांची मुळगी.

शाखा १० वी, कुळगांवकर, पिलाजी हरी

दुसऱ्या घराण्याची एकच शाखा कल्पिली असून तिचा कमांक दहावा आोहे. या दहाव्या शाखेचा मूळ पुरुष पिलाजी हरी (२). या शास्त्रेतील मंडळी सध्यां कल्याण तालुक्यांत बदलापूर स्टेशनजवळ कुळगांवास राहतात. येथे पांच सहा पिब्या झाल्या. मूळ ठिकाण गुहागर, करंजेश्वरी, अंबाबाई आणि वांगेश्वरी या देवतांना देव-दिवाळीला नैवेद्य दाखवितात. कोंकणांतील करंजेश्वरी ही दूर असल्यामुळे पनवेल तालुक्यांत करंजांडे येथे दोन पिब्यांपूर्वी स्थापन केलेली करंजेश्वरी देवी हिच्या दर्शनास जातात व नैवेद्य दाखवितात. बोडण भरण्याची चाल नाही. आश्विनांतील नवरात्रांत अखंडदीप, जोडमाळ व उठती बसवी सवाशीण असते, नवमीला पारणे करतात व घट उठवितात. मुंज, लग्न या कायीचे वेळीं श्रीकरंजेश्वरीच्या नांदानेसुदासिनीला चौकीपातळ देतात. करंजांचे लाकूड जाळीत नाहीत व करंजेल तेल दापरीत नाहीत.

पिलाजी हरी (२) इ. स. १६७३ पासून १६९१ पर्यंत

गुहागरास विद्यमान असल्याचा उल्लेख सांपडतो. (१. क. ३)

नारायण योरेश्वर (८) कोंकणादून कल्याणजवळ कुळगांव येथे येढल म्यायिक झांड, बिक्री करीत, वैचाहलरात्र्या वरी मृग्यु, मायी गावा, अंबू व गोदावरी या दोन कन्या.

गोविंद नारायण (९) कुळगांवास शेती व कारकुरी करीत. महारात्र्या वरी मृग्यु, मायी अन्नपूर्णा, येमू (१०) वारंवारं पाल्याचे रामरंद्र व्यंदक सांपण यास, दुर्गा (१०) शहारुंवं महादेव दामोदर कडणीस (जोशी) यास व वया (१०) वेणुर्गांवचे हरी महादेव जोशी यास दिली.

४ वें] माहिती शास्त्रा १० वी, कुळगांवकर, पिलाजी हरी १६५

विनायक नारायण (९) कुळगांवास शेती व व्यापार करीत.
पंचेचाळीसाब्या वर्षी मृत्यु. भार्या सरस्वती, जांबिवलीच्या नाना
करमरकरांची मुलगी. मनी (१०) मोळे वेणगांव येथें शंकर
रामचंद्र निदसुरे यांस, आणि अंबी (१०) पनवेल तालुक्यांत
गोठेघर येथें महोदेव रामचंद्र वर्वे यांस दिली.

गोपाळ विनायक ऊर्फ दाजी (१०) कुळगांवास शेती व
व्यापार करीत. पस्तीसाब्या वर्षी मृत्यु. भार्या राधा, पाले येथील
गंगाधर लक्ष्मण साठे यांची मुलगी. मथू (११) कर्जनेचे भिकाजी
वाळलक्ष्मण परांजपे यांस दिली.

* रघुनाथ गोपाळ ऊर्फ आचा (११) जन्म १३११, व्ह. का.
पास, कुळगांवास मराठी शाळेत शिक्षक आहेत. भार्या इंदिरा,
वैजनाथचे रामलक्ष्मण वासुदेव मेहंदले यांची मुलगी.

* प्रभाकर रघुनाथ ऊर्फ राजा (१२) जन्म १३३५,

* विश्वनाथ गोपाळ (११) जन्म १३१५, अंदरनाथच्या
केमिकल कॉकटरीत नोकर,

* मदाशिव गोपाळ (११) जन्म १३१८, कर्जने येथें टेलर.

रामचंद्र नारायण (९) जन्म १८४६, मृत्यु १९१३, कुळ-
गांवास शेती व व्यापार करीत. भार्या जानकी, कल्याणचे
वाळलक्ष्मणीत पाठ्यकर यांची मुलगी. कुळी (१०) वार्ड-
पाले येथें मधुमूदन रघुनाथ गोपल यांना दिली.

* महादेव रामचंद्र ऊर्फ आण्या (१०) जन्म १८७०, कुळ-
गांवास शेती व व्यापार करतान. भार्या पार्वती, कल्याणचे
विळू रामचंद्र गोडबोये यांची मुलगी. नवेदा (११) केजव
प्रभाकर दातार, वार्डपाले, यांना दिली. मिथू (११) जन्म
१९२०, समू (११) जन्म १९२४, मराठी चौथी.

- * शिवराम महादेव ऊर्फे यंडु (११) शिक्षण वैदिकपर्यंत, बदलापूर वौटरवकसंकडे नीकर, भार्या सीता, गुळमृशाचे केशव विनायक नित्युरे यांची मुळगी, प्रभिला (१२) जन्म १९३१.
- * चिंतायण शिवराम (१३) जन्म १९३६
- * अनंत महादेव ऊर्फे तात्या (११) जन्म १९१०, जेतकी-शाळेच्या दोन परीक्षा पास, कुळगांवास शेती व व्यापार करतात,
- * पांडुरंग महादेव ऊर्फे नाना (११) जन्म १९१३, यह, कायवल पास, बदलापूर स्टेशनवर शिंगीकाम करतात,
- * हरी महादेव ऊर्फे भाऊ (११) जन्म १९१६, संकरसंघे नीकर, सभ्या वास्तव्य कुळगांव.
- * नारायण महादेव ऊर्फे चापू (११) जन्म १९१९, ईम्ही चार यता, डॉइंगची पहिली परीक्षा पास, कुळगांवास टेळर.
- * वर्षीत महादेव (११) जन्म १९२८, विद्यार्थी, मराठी दुसरी केळाव रामचंद्र (१०) अल्पवयांत मृत्यु.
- * वासुदेव रामचंद्र (१०) अल्पवयांत मृत्यु.

विष्णु नारायण (९) जन्म १८५२, मृत्यु १९१७. कुळगांवास शेती करीत, सुखवस्तु. पहिली भार्या सावित्री, कजंतरे गोविंदगाव अन्यंकर यांची मुळगी. हिंचे पुत्र गणेश व भास्कर. दुसरी भार्या लक्ष्मी, जुनरचे रामचंद्र वासुदेव आमडेकर यांची मुळगी, हिंचे पुत्र गोविंद व वामन. भिमा (१०) धोंडो विष्णु जोशी, धाकें वेणगांव यांस, काशी (१०) जांविवर्तीचे रघुनाथ दिनकर गांगल यांस, द्वारका (१०) अनंत विश्वनाथ कोपरकर, मुरवाड, यांस, अनसूया (१०) उकसणे कोरोंगत शिंबे यांस, वेणू (१०) कोहीलचे विनायक वामन पावगी यांक खालिं दर्शी (१०) दोंविवर्तीचे महादेव श्रीधर जोशी यांस दिनी.

४ वें] माहिनी शाखा ११ वी, वेळंदूरकर, विठोवा नानाजी १९५

गणेश विष्णु (१०) जन्म १८८५, मृत्यु ३३२०, शिक्षण
पैट्रिकपर्सन, कृष्णाव येथे शेती व व्यापार करीत, पहिली मार्या
अच्छपूणी, कल्याणचे नाना कागरणे याची मुलगी, वेळंदूरागा
(११) चिखले येथे वळवंतराव पाटणकर यांस, आणि सूडरी
(११) कल्याणचे केळकर यांस दिली, दुसरी मार्या शारजा,
पहिलवडीचे प्रमाकर रामर्वद्र मोडक याची मुलगी.

मास्कर विष्णु (१०) बागव्या वर्षी मृत्यु.

***गोविंद विष्णु ऊफे काका** (१०) जन्म १९०३, शिक्षण
ईटरपर्सन, कल्याण हायम्कूलात मास्कर आहेत, कृष्णावास
शेती करात, मार्या रुक्मिणी (कमळा), पुण्याचे गणेश कृष्णा
मांट याची मुलगी, विमल (११) जन्म १९३२.

शाखा ११ वी, वेळंदूरकर, विठोवा नानाजी

तिसऱ्या घराण्याची एकच शाखा कलिली असून ती अकराव्या
कमांकांत दिली आहे. या अकराव्या शाखेचा प्रवर्तक पुरुष
विठोवा नानाजी. (२) या शाखेतील कांहीं मंडळीचं वास्तव्य सुद्धा
वेळंदूर येथें अद्यापि असून अंजनवेल, पुणे, सातारा, मुंबई, बडोदा व
अकोला येथें कांहीं राहतात. या मंडळीकडे वेळंदूर हा गांव खोली हळांने
आहे. या खोली गांवच्या तनदेत दर घरामागें अडीच रूपये खोलास
द्यावे इत्यादि मजकूर असून, शिक्कामध्ये 'शिवरायाचे चरणी',
अशीं अक्षरे आहेत. पूर्वजांचे मूळ ठिकाण वेळंदूर हे असून पुढे
कांहीं मंडळीचं वास्तव्य चिखलगांव, मोहोपाडा आणि वसावे येथे
असल्याचहल उलेख तांपडतो. या शाखेतील मंडळींत खोल व महाजन

म्हणतात. श्री करंजेथरी, हरिहरेश्वर, जास्वार्दि, मानार्दि, रवळनाथ, महापुरुष, सिंदेश्वर आणि आसरा (जलदेवता) या देवतांना दसरा, दिवाळी, देवदिवाळी, भावणी पूर्णिमा, व होळी पूर्णिमा यावेळी नैवेद्य दाखवितात. रोजचा गोप्रास व सिंदेश्वराला नैवेद्य असतो. या घराण्यांत असलेली भूतबाधा जाण्यासाठी दरसाल महापुरुषाच्या नांवानें ब्राक्षण, सुवासिनी यांस भोजन घालतात. मुंज, लभ या कार्यानंतर बोडण भरतात. गोंधळ नसतो. भाद्रपदांत गणपति आणण्याची चाल नाही. गौरी आणितात. आश्चिनांतील देवीच्या नवरात्रांत अखंडिदीप, माळ व उठती बसती सवाशीण व ब्राक्षण यांस भोजन असतें. घराण्यांत शंकराची आराधना करितात. करंजेल तेल व चंदनी तेल वापरीत नाहीत व करंजाचे लाकूड जाळीत नाहीत.

महादाजी रुद्राजी (५) हे वेळंदूर गांवाबद्दल स्टपटे म्हणून चार रुपये घेत असत. (इ. स. १७६२-१७९३)

गोविंद रुद्राजी (५) घोपावे येथें खोत व महाजन इ. स. १७८४ मध्ये होते.

वासुदेव गोविंद (६) इ. स. १८०८ मध्ये विद्यमान होते.
भिकाजी गोविंद (६) इ. स. १८१४ मध्ये यांना दोन रुपये धर्मादाय, दीड रुपया किना, एक रुपया लक्ष्मी - केशव मिळून साडेचार रुपये. अडीच रुपये देव गोविंदराज व चार रुपये स्टपटे मिळून साडेसहा. एकूण अकरा रुपये मिळत असत.

गोविंद भिकाजी (७) जन्म १८०३, मृत्यु १८७८. खोत व महाजन वास्तव्य वेळंदूर. बडोद्यास दोन वेळां येऊन गेले.

४ थें] माहिती शास्त्रा ११ वी, वेळंदूरकर, विठोचा नानाजी १६९

रुद्राजी गोविंद ऊर्फ आण्पा (८) जन्म १८२५, मृत्यु

१८८९. बडोदें राज्यांत पेटलाद येथें सरकारी नोकर. जमास्वर्ची कामांत निपुण असून ज्योतिष जाणत असत. पेन्शन घेतल्यावर वेळंदुरास राहत. भार्या पार्वती, अंजनवेलचे सहस्रबुद्धे यांची मुलगी. भिकुताई (९) गुजराठेंतील बोरसद गांवचे काशीनाथ महादेव मोडक यांस दिली.

बठवंत रुद्राजी (९) जन्म १८५०, मृत्यु १९२१. बडोदें राज्यांत तळाठी, ज्योतिषाचा नाद होता. नोकरी सोइन कॉंकणांत वेळंदूर येथें खोती बतनाची व्यवस्था पाहण्यास गेले. तेथें सावकारी करीत. देवधर्मांकडे विशेष प्रवृत्ति असे. शंकराची आराधना करीत. महारुद्र पुष्कळ केले. रोज गीतेचे अठरा अध्याय म्हणत. भार्या उड्डभी, आयनी-मेटे येथील विसाजी बापूजी कान्हेरे यांची मुलगी, कुशी (१०) चिपळूणचे रामचंद्र सखाराम चितळे यांस, बघो (१०) मुहागरचे परशुराम रुद्धा भावे यांस, दुर्गी (१०) सुरवेजवळ कान्ही गांवचे इनामदार, नारायण दामोदर गोडबोले (दीक्षित) यांस, आणि नर्मदा (१०) नाशिकचे रामचंद्रंत सोडे यांस दिली.

जगन्नाथ बळवंत (१०) जन्म १८८४, मृत्यु १९१२. एहूला. शाळा व कॉलेज यांतील पारितोषिके व शिष्यवृत्त्या भिक्षवित्ता. बडोदा कॉलेजमध्ये इंग्लिशचे फेलो व कॉलेजबोडींगचे सुपारिं-टेंडर्ट होते. बडोद्यास चुलतचुलते हरी विष्णु गोळे, बकील, यांचे येथें राहून सर्व शिक्षण झाले. तेथें दोन वर्षे वकिली केली. भार्या उमा, ठाण्याचे बकील, रामरुद्धा नारायण ठोसर यांची मुलगी. शांता (११) अलिबाग तालुक्यांतील अक्षी येथील शंकर विनायक शिंते, वी. ई. यांस दिली.

*पुरुषोत्तम बळवंत (१०) जन्म १८८६, वी. ए., एलएल. वी. वेळंदूरचे खोत व महाजन. उमरावतीस खानेसुमारीच्या खात्यांत नोकरी केली, सध्यां अकोल्यास वकील आहेत. वकिलीची सनद मिळविण्याचे कार्मी घवतमाळचे रावसाहेब आपटे व मोशींचे गोळे वकील यांनी सास केलें. अकोला सेंट्रल बँकेचे सेकेटरी आणि म्युनिसिपालिटीचे व बार असोसिएशनचे अध्यक्ष होते. पैसाफंडाच्या मुख्य कमिटीचे मेंबर आहेत. सत्याग्रहाचे चळवळींत पहिल्या खेपेस एक वर्ष व दुसऱ्या खेपेस दीड वर्ष, असा दोन वेळां कारागृहवास भोगिला. १९३६ मध्ये अंडबहोकेट झाले. काँग्रेसपक्षाचे अनुयायी. सी. पी. कौन्सिलचे मेंबर (१९२७ ते १९३०). १९३७ च्या नवीन निवडणुकींत सी. पी. असेंबलीचे मेंबर झाले. अकोल्यास निघणाऱ्या मातृभूमि सामाहिक वर्तमानपत्राचे संपादक असून अकोला सेंट्रल बँकेचे अध्यक्ष आहेत. 'गोळे-कुल-वृत्तान्त' या पुस्तकाचे संपादक व प्रकाशक. टिळक-ज्युविली-नेशनल-ट्रस्ट-फंडाचे ह हायकोर्टीन यशस्वी रीतीने लढविण्यांत यांनी लक्ष घातले होते. निरनिराळ्या संस्थांस देणग्या दिल्या असून धार्मिक आचरणाकडे प्रवृत्ति आहे. भायां यशोदा, केळशीचे श्रीबर रामचंद्र बापट यांची मुलगी. लीलावती (११) हिंने शिक्षण मॅट्रिक पर्यंत झाले असून, ही सोलापूरचे डॉक्टर सदाशिव बाळलूण ऊफ माझसाहेब लेले, एम. वी. वी. एस. यांस दिली.

*महादेव बळवंत (१०) जन्म १८८८, वेळंदूरचे खोत, महाजन. वन्हाडांत व वडोदंदे राज्यांत इमारती बांधण्याचीं कंत्रांट वेत असून. वडिलांचे पश्चात् वेळंदुरास खोती वतन पाहताव व

देण्याघेण्याचा व्यवहार करतात. भार्या पार्वती, दाभोळचे श्रीपाद सखाराम गोंधळेकर यांची मुलगी. यमू (११) जन्म १९२६.

* मधुसूदन महादेव (११) जन्म १९२२, इंग्रजी विद्यार्थी, सातारा.

* नीलकंठ महादेव (११) जन्म १९२४, इंग्रजी दुसरी, सातारा.

* महेश्वर महादेव (११) जन्म १९३४.

* गजानन वळवंत (१०) जन्म १८९०, खोत, महाजन.

एम.बी.बी.एस. डॉक्टर. जर्मनयुज्ज्ञाचे वेळीं तीन वर्षे लढाईवर गेले. तेथें कॅप्टनचे हुद्यापर्यंत चढले. मुंबईस डॉक्टर भडकमकर व आठवले यांच्या बरोबर भागीदार या नात्यांने काम केले. मध्यंतरीं १९२५ सालीं डॉक्टरांचे अधिक शिक्षण घेण्यासाठीं विलायतेस गेले. सध्यां मुंबईस स्वतंत्र द्वाखाना आहे. परोपकार-बुद्धीने स्वयंसेवकांचे काम करणारी स्वस्तिकलीग नांवाची संस्था मित्रांचे साक्षांने काढिली. या संस्थेत हिंदूना शारीरिक शिक्षण मिळून शिस्त व समाजसेवा यांचे वळण लागते. दक्षिणी - बालण - सभा - म्हसकर - सूतिकागृह या संस्थेत वेतन न घेतां काम करितात. धार्मिक प्रवृत्ति. भार्या रमा, वध्यांचे व्यंकटेश गोविंद करमरकर यांची मुलगी. सिंधू (११) जन्म १९२८, कालिंदी (११) जन्म १९३०.

* रुद्राजी गजानन (११) जन्म १९३३.

* हरी गजानन (११) जन्म १९३६.

लक्ष्मण गोविंद ऊर्फ नाना (८) जन्म १८२७, मृत्यु १८७८.

भार्या गोपिका, वेळंदुरास खोती वतनाची व्यवस्था पाहत. शेवटीं संन्यास घेतला होता. यांची समाधि वेळंदुरास सिंदेश्वराच्या देवळाजवळ आहे. या घराण्यांत असलेल्या भुताटकीच्या

बाधेमुळे यांचीं अपत्ये वाचलीं नाहीत. हे व यांचे वडील बाबागोळे यांनीं या बाधेमुळे वेळंदूर सोडून अंजनवेलीस बारा वर्षे गणपतिमंदिरांत वास्तव्य केले. भूतबाधा जाण्यासाठीं महापुरुषाच्या नांवानें या घराण्यांत ब्राह्मण-सुवासिनी-भोजन वर्षांतून एक वेळ घालावें लागते.

रामचंद्र लक्ष्मण (९) जन्म १८७५, मृत्यु १९३७. हे इतक आले. मूळचें नांव गोपाळ रुष्णाजी (९), इंग्रजी शिक्षण बडोद्यास हरी विष्णु गोळे वकील यांचेकडे झाले. यांनीं बक्षिसें व शिष्यवृत्त्या मिळविल्या, व्यायामाचा नाद होता. मुंबईस अकौटंट जनरलच्या कचेरींत. नंतर पुणे, अहमदाबाद येथे नोकर. प्रकृतीच्या अस्वास्थ्यामुळे लवकर सेवानिवृत्त होऊन अंजनवेलीस येऊन राहिले. भार्या सीता, चिपळूणचे रामचंद्र यज्ञेश्वर मोडक यांची मुलगी. शांता (१०) रघुनाथ गणेश सोहनी, मुंबई, यांस, आणि सुंदराबाई (१०) विनायकराव दारशेतकर, मुंबई यांस दिली. काशी, कुशी व रंगी (१०) या वारल्या.

* **मुकुंद रामचंद्र** (१०) जन्म १९०८, मॅट्रिक. मुंबईस अकौटंट जनरलच्या कचेरींत नोकर.

* **भार्गव रामचंद्र** (१०) जन्म १९२५, मुंबईस हायस्कूल विद्यार्थी.

विष्णु गोविंद ऊर्फ दादा (८) जन्म १८२९, मृत्यु १८८९. बडोद्यास सरसुमे-ऑफिसांत कारकून, पुढे खासगी नोकर. धार्मिक प्रवृत्ति. उत्कृष्ट शरीरसंपत्ति. भार्या रखमाई, वेळणे-श्वरच्या चाफेकर घराण्यांतील.

हरी विष्णु ऊर्फ तात्या (९) जन्म १८५५, मृत्यु १९१०. वेळंदूरचे खोत, महाजन. बडोदे राज्यांत चार वर्षे तलाठी.

पुढे वकील झाले. दोन वर्षे वकिली केल्यावर इंग्रजीचा अभ्यास करून मैट्रिक झाले. नंतर पूर्ववत् बडोद्यास वकिली सुरु केली. वराच पैसा मिळविला. कोंकणांतील वेळंदूर हा खोती गांव गहाण पडला होता, तो सोडविला. भाऊबंदांच्या मुलांना शिक्षणासाठी आपल्या घरी ठेवून घेतले व त्यांना विद्येच्या कामी मदत केली. इतर गरीब विद्यार्थ्यांसही साथ करीत. धार्मिक आचरण, साधी राहणी व करारी स्वभाव असे. पहिली भार्या जानकी, नडीयादचे आप्पाजी हरी कान्हेरे यांची मुलगी. हिचे पुत्र शंकर व गोविंद. दुसरी भार्या गंगा, रत्नागिरी जिल्हांतील मळणचे केशव बापूजी ओक यांची मुलगी. हिचे पुत्र सदाशिव व विट्ठल. गोदू (१०) नगर जिल्हांतील अकोलनेरचे दत्तात्रेय विष्णु दाभोळकर यांस दिली.

शंकर हरी (१०) जन्म १८७८, मृत्यु १९०३. बडोद्यास वी. ए. च्या वर्गात असतां वारले. पहिली भार्या, बडोद्याचे रामचंद्र हरी गोखले, वकील, यांची मुलगी. हिचे दोन्ही मुलगे अल्पवयांत वारले. दुसरी भार्या अन्नपूर्णा, शंकर हरी जोशी, कपडवंज येथील डॉक्टर यांची मुलगी.

***गोविंद हरी (१०)** जन्म १८८१, शिक्षण प्रीविहासपर्यंत. बडोद्यास एंजिनिअर खात्यांत तीन वर्षे नोकर. पुढे इंग्रजी-शाळेत मास्तर. हायस्कुलांत शिक्षक असतांना १९३५ मध्ये पेन्शन घेतले. वेळंदूरचे खोत, महाजन. बडोद्यास सुखवस्तु. प्रस्तुत पुस्तकाचे संपादक व प्रकाशक. भार्या रखमाई, रत्नागिरीचे गोविंद कृष्ण ऊर्फ तात्या फाटक यांची मुलगी. सरला ऊर्फ वगी (११) जन्म १९३३.

* जनार्दन गोविंद ऊर्फे भाऊ (११) जन्म १९१२, मैट्रिक.
बडोदे, भार्या जानकी, प्रभाकर गोविंद ऊर्फे नाना वापट, बकीडी,
दादर, यांची मुलगी.

* सोमेश्वर गोविंद ऊर्फे आण्णा (११) जन्म १९१४, मैट्रिक
विद्यार्थी, बडोदे.

* प्रभाकर गोविंद ऊर्फे आप्पा (११) जन्म १९२२, विद्यार्थी,
इंशजी विसरी.

सदाशिव हरी ऊर्फे चालू (१०) जन्म १८९५, मृत्यु १९२३.
बी.ए. एल्लॉड. बी. अकोल्यास वकिलीची सनद काढिली.
उवकरच तेथें घेगांवे मृत्यु. शरीरसंपत्ति सुदृढी. भार्या सावित्री,
नाशिकचे विनायक काशीनाथ थत्ते यांची मुलगी. हिचे शिक्षण
मैट्रिकपर्यंत झाले होते.

* विठ्ठल हरी (१०) जन्म १९०७, सुखवस्तु, वास्तव्य पुणे.

वासुदेव विष्णु ऊर्फे नाना (९) जन्म १८६०, मृत्यु १९०५.
बडोद्यास कांहीं दिवस वकिली केल्यावर ती सोडून कापडाचा
व इतर व्यापार करीत. भार्या सत्यभामा, विष्णु त्रिंबक नेने,
बडोदे, यांची मुलगी.

विष्णु वासुदेव (१०) जन्म १८९५, विद्यार्थी असतांना १९१५
मध्ये मृत्यु.

गणेश गोविंद (८) शरीरसंपत्ति सुदृढी, मारुतीचे उपासक,
मंत्रविद्या अवगत होती. सुखवस्तु, वास्तव्य बडोदे. मृत्यु १८५९.

वामन गोविंद (८) जन्म १८३३, मृत्यु १८७९. बडोदे संस्थानांत
सरकारी नोकर. दुसरी भार्या उमा, बडोद्याचे गोपाळ
त्रिंबक केळकर यांची मुलगी.

कृष्णाजी गोविंद (८) जन्म १८३५, मृत्यु १९२०. बडोदे
संस्थानांत नोकर, पुढे नोकरी सोहून वेळंदूरास्त स्वोती वतनावर
गेले. गणित विषयांत प्रवीण. पहिली भार्या गुहागरचे परचुरे
यांची मुलगी. दुसरी भार्या राधा, गुहागरचे गदे यांची मुलगी.
हिला चार मुलगे व चार मुली. वेणू ऊर्फे गोजरावाई (९)
गुहागरचे रामकृष्ण गोविंद भावे यांस, सुंदरी ऊर्फे नर्सदा (९)
पालशेतचे व्यंबक आवाजी जोशी यांस, द्वारका (९)
मळणचे गोविंद रामकृष्ण ओक यांस, आणि सीता (९)
दाभोळचे रामचंद्र यज्ञेश्वर स्वरे यांस दिली.

गणेश कृष्ण ऊर्फे वावा (९) जन्म १८७३, मृत्यु १८९९.

अंजनवेळीस सुखवस्तु. भार्या सरस्वती, माघवराव ओकांची मुलगी.

गोपाळ कृष्ण (९) जन्म १८७५, चुलत्याच्या मांडीवर दत्तक
वसले. नंतरचें नांव रामचंद्र लक्षण (९).

* वामन कृष्णाजी ऊर्फे पोशाकाका (९) जन्म १८८०, शिक्षण
प्रीविहास पर्यंत. मुंबईस अकॉटंट जनरलच्या कचेरींत नोकर.
१९३४ मध्ये पेन्शन घेतले. अंजनवेळीस सुखवस्तु आहेत.
धार्मिक ग्रंथांचे पाठांतर वरेंच असून बहुश्रुत आहेत. भार्या
दुर्गा, वेळंबचे व्यंकटेश नारायण वापट यांची मुलगी.

* नारायण वामन (१०) जन्म १९१३, मुंबई, वी. ए. विद्यार्थी.
दत्तात्रेय कृष्ण (९) विद्यार्थिदैत मृत्यु.

महादाजी भिकाजी (७) वेळंदूर येथे सुखवस्तु. भार्या यशोदा, हे
गोविंद भिकाजींचे सापव बंधु. यांस सोंगव्या खेळण्याचा फार
नाढ असे. खेळण्याच्या भरांत प्रकरण चिरडीवर जाऊन
मारले गेले. त्यावेळीं वय पंचवीसच्या आंत होते.